

8η δικάσιμος, 23 Φεβρουαρίου 2024

Α΄ Μικτό Ορκωτό Εφετείο Αθήνας, κτίριο Εφετείου, 6ος όροφος, Αίθουσα Δ120Β.

Περιεχόμενα

Εξέταση μαρτύρων.....	2
Γιώργος Καραθανάσης, εμπειρογνώμονας ψηφιακών πειστηρίων.....	2
Π.Χ., συγγενής της οικογένειας.....	8
Δ.Χ., εργαζόμενη σε κτίριο Βερανζέρου και Πατησίων.....	9
Κ.Χ., αυτόπτης περαστικός.....	14
Κ.Α., τότε εργαζόμενος στον «Βενέτη».....	16
Κ.Μ., συγγενής του θύματος.....	23
Λ.Ι., φίλη του θύματος.....	24
Έλενα – Όλγα Χρηστίδη, ψυχολόγος, ψυχοθεραπεύτρια.....	27
Αθανάσιος Ραχής, αστυνομικός.....	31
Μάνος Φραγκάκης, γιατρός, ειδικός παθολόγος.....	38
Αφροδίτη Φράγκου, δημοσιογράφος.....	47

Έναρξη: 09:20

Παρόντες κατηγορούμενοι: κανένας.

Πρόεδρος: Ελάτε, ο κύριος Καραθανάσης.

Γλύκας: Επειδή δεν εκφωνήσατε τον κατηγορούμενο...

Πρόεδρος: Κοίταξα, αλλά...

Γλύκας: [Προσκομίζει επιστολή] Παρακαλώ να την αναγνώσετε.

Πρόεδρος: Τώρα, αυτά τα θέματα, γιατί να τα αναγνώσουμε;

Γλύκας: Θέλετε να αναγνώσω την επιστολή;

Πρόεδρος: Αναγνώστε την.

Γλύκας: Επειδή απευθύνεται σε σας.

Πρόεδρος: Ενημέρωστε το δικαστήριο, παρακαλώ.

Γλύκας: Οι λόγοι είναι συγκεκριμένοι. Αναφέρεται στο δικαστήριό σας: [Διαβάζει] «Αξιότιμη κυρία πρόεδρε, κυρίες και κύριοι εφέτες, προσέφυγα στο ΜΟΔ πιστεύοντας ότι θα βρω το δίκιο μου, γιατί πρωτοδίκως δεν είχα δίκαιη δίκη, [...] πιστεύοντας στον ρόλο της δικαιοσύνης περίμενα να δικαιωθώ. Έρχομαι ευλαβικά πρώτος απ' όλους, φεύγω τελευταίος και ακούω ψευδομάρτυρες...»

Πρόεδρος: [Διακόπτει] Κάνει κριτική της διαδικασίας; Εδώ πρέπει να είμαστε μέσα στα δικονομικά πλαίσια. Το δικαστήριο δεν είναι υποχρεωμένο να εξετάσει γιατί δεν ήρθε, γνωρίζετε τι λέει το άρθρο 340. Αν θέλετε να επικοινωνήσετε κάποιο κώλυμα πείτε μας, αλλιώς στην απολογία του...

Γλύκας: Ήταν ακριβώς μετά κα πρόεδρε.

Πρόεδρος: Δεν μπορούμε να καταστρατηγούμε τη δικονομία, δεν λει πουθενά ότι μπορεί ο κατηγορούμενος να μιλήσει με επιστολή κάνοντας κριτική στη διαδικασία.

Γλύκας: Το ζητήσατε, δεν το έκανα μόνος μου.

Πρόεδρος: Όταν βλέπουμε όμως ότι δεν είναι δικονομικό, το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να μείνει στα δικονομικά πλαίσια. Σας λέω. Αναγγείλτε, είπα, συνοπτικά για ποιο λόγο δεν είναι εδώ και εδώ βλέπουμε να αναφέρεται σε άλλα πράγματα. Δεν μπορεί να γίνεται αυτό, να στέλνει επιστολές ο κατηγορούμενος και να κάνει κριτική της αποδεικτικής διαδικασίας. Αυτά είναι θέματα σχολίων. Δεν νομίζω ότι κάνω λάθος δικονομικά.

Γλύκας: Ο λόγος, λοιπόν...

Πρόεδρος: Έχετε σχολιάσει, τα έχουμε ακούσει, αν θέλετε, επιμένω, πείτε συνοπτικά για ποιο λόγο δεν ήρθε σήμερα ο κατηγορούμενος. Εγώ ως πρόεδρος δεν θα σας επιτρέψω να διαβάσετε επιστολή με αυτό το περιεχόμενο. Πείτε σας παρακαλώ συνοπτικά για ποιο λόγο δεν έχει έρθει.

Γλύκας: Δεν ξέρω γιατί επιτίθεστε, κυρία πρόεδρε.

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, σας ακούμε.

Γλύκας: Γιατί επιτίθεστε;

Πρόεδρος: Δεν επιτίθομαι κύριε συνήγορε, μην το ξαναπείτε.

Γλύκας: Ο λόγος είναι επειδή δέχτηκε επίθεση από κάποιους ανθρώπους που δεν μπορώ να κατονομάσω, κινδύνευσε εκείνος και η οικογένειά του και, επειδή θεωρεί ότι η παρουσία του θα είναι πρόκληση για κάποιον, γιατί κινδύνευσε εκείνος, η σύζυγός του και ο γιος του Κωσταντίνος Χορταριάς, σήμερα επέλεξε να μην είναι παρών.

Πρόεδρος: Έχουμε ενημερωθεί ότι ζητήσατε μέτρα.

Γλύκας: Ζητώ και να καταγραφεί.

Εξέταση μαρτύρων

Γιώργος Καραθανάσης, εμπειρογνώμονας ψηφιακών πειστηρίων

Πρόεδρος: Ελάτε κύριε μάρτυρα. Δηλώνετε στην τιμή και τη συνείδησή σας ότι θα πείτε την αλήθεια. Τι σχέση έχετε με την υπόθεση;

Καραθανάσης: Είμαι μηχανικός Η/Υ, εγγεγραμμένος στους πίνακες εμπειρογνώμωνων. Διορίστηκα ως τεχνικός σύμβουλος στη διάρκεια της ανάκρισης από τους συνηγόρους πολιτικής αγωγής,

κατέθεσα στο στάδιο της ανάκρισης και στον πρώτο βαθμό. Έχω αναλάβει τη μελέτη, την εργαστηριακή ανάλυση των βίντεο και πάνω σε αυτά έχω καταθέσει στον Α' βαθμό και στο στάδιο της ανάκρισης.

Πρόεδρος: Τι εργασία κάνετε λοιπόν;

Καραθανάσης: Το βίντεο, ληφθέν από το κινητό, δεν ήταν στην πρωτόλεια μορφή του για να αναλυθεί, μέσω του δημοσιογραφικού πρακτορείου που δημοσιεύσε το απόσπασμα, γιατί αυτό που δημοσιεύτηκε δεν ήταν το αρχικό. Το ανέλυσα.

Πρόεδρος: Εσείς το αναλύσατε με ποια έννοια;

Καραθανάσης: Εργαστηριακά, για να αποτυπωθούν με μεγαλύτερη ευκρίνεια τα περιστατικά.

Πρόεδρος: Κάνετε αυτή την εργασία για να μπορέσουν να είναι ευκρινή τα περιστατικά. Τα επεξεργαστήκατε μηχανογραφικά;

Καραθανάσης: Με πιστοποιημένα εγκληματολογικά εργαλεία, όπως αυτά που έχει και η Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών και κατέθεσα πάνω σε αυτά στον πρώτο βαθμό και στην ανάκριση.

Πρόεδρος: Εσείς έχετε κάτι αξιοσημείωτο σε σχέση με αυτά;

Καραθανάσης: Έχω περιγράψει και στη κατάθεση του Α' βαθμού, αυτό που έχω να πω είναι ότι από τα βίντεο δεν καταγράφεται πώς έφτασε εντός του καταστήματος μόνο του το θύμα. Αυτό που και η ΔΕΕ, αυτό που αναφέρει ως πιθανότητα για μαχαίρι στο χέρι του [...] αυτός ο αντικατοπτρισμός που λέει η ΔΕΕ ότι μπορεί να είναι μαχαίρι, φαίνεται να διασχίζει το πόδι του και άρα αυτό δεν μπορεί να είναι λάμα μαχαίριου. Οπότε υπάρχει αμφισβήτηση επάνω σε αυτό.

Πρόεδρος: Φαίνονται ευκρινώς αυτά τα περιστατικά;

Εισαγγελέας: Όταν λέτε υπάρχει αμφισβήτηση για το μαχαίρι, τι εννοείτε; Φαίνεται σαν τι άλλο;

Καραθανάσης: Η ΔΕΕ έχει εντοπίσει ένα σημείο που φαίνεται στη γροθιά του, ένα σημείο που κάνει γυαλάδα, αντικατοπτρισμό, και θεωρεί ότι είναι λάμα από μαχαίρι. Σε άλλο σημείο όμως που η ΔΕΕ λέει ότι «μπορεί» να είναι μαχαίρι, αυτή η αντανάκλαση, η διάθλαση, διασχίζει το πόδι του έτσι [δείχνει] και αν αυτό ήταν μαχαίρι θα τον είχε κόψει στο πόδι.

Εισαγγελέας: Πάντως έχει ένα αντικείμενο στο χέρι του.

Καραθανάσης: Υπάρχει και δεύτερη διάθλαση, γιατί είναι πίσω από το τζάμι. Υπάρχουν δύο διαθλάσεις φωτός και έτσι, ένας αντικατοπτρισμός μιας λάμπης δεν μπορεί να μας δώσει ασφάλεια.

Εισαγγελέας: Κάτι άλλο πιο διευκρινιστικό;

Καραθανάσης: Η λαβή του περνάει κοντά στο σώμα του, οπότε αν υπήρχε μαχαίρι θα υπήρχε τραυματισμός κοντά στο πόδι του.

Παπαπαντολέων: [διαβάζει απόσπασμα αντιπαραβολής αστυνομίας] Εσείς συντάσσετε με αυτές τις διαπιστώσεις;

Καραθανάσης: Η διαπίστωση αυτή ουσιαστικά περιγράφει με λέξεις ότι αυτό που φαίνεται στο βίντεο οι κλωτσιές στη βιτρίνα δημιουργούν το σπάσιμο και τις ρωγμές και βρίσκει το κεφάλι του στη βιτρίνα.

Παπαρρούσου: Έγινε αυτή η έκθεση πραγματογνωμοσύνης, όπως την ονομάζει, αλλά η αρμόδια υπηρεσία για να συντάξει μια τέτοια έκθεση στην αστυνομία, ποια είναι;

Καραθανάσης: Είναι η ΔΕΕ.

Παπαρρούσου: [...] Την έχετε διαβάσει εσείς;

Καραθανάσης: Παλιά την είχα διαβάσει, ναι.

Παπαρρούσου: [Διαβάζει από έκθεση ΔΕΕ] Αυτό το συμπέρασμα της ΔΕΕ είναι μια διαπίστωση επιστημονική με την οποία εσείς συγκλίνετε;

Καραθανάσης: Μάλιστα, όπως ανέφερα και πριν, το συμπέρασμα της ΔΕΕ περιγράφει με επιστημονικούς όρους αυτά που εγώ ανέφερα, ότι υπάρχει μια λήψη με δύο διαθλάσεις.

Πρόεδρος: Διευκρινήστε μας λίγο, αυτές οι τζαμαρίες ποιες είναι;

Καραθανάσης: Το άτομο που τραβάει είναι πίσω από ένα κατάστημα, πίσω από ένα τζάμι, στο διάστημα που δεν έχει σπάσει ακόμα το τζάμι.

Πρόεδρος: Ααα, μάλιστα.

Καραθανάσης: Το φως ταξιδεύει ανάμεσα σε δύο τζάμια και φτάνει στην κάμερα του κινητού.

Πρόεδρος: Πώς το ξέρουμε ότι η λήψη έγινε μέσα από το τζάμι;

Καραθανάσης: Φαίνεται. Το άτομο κάνει κάποια βήματα να σταθεροποιηθεί, οπότε κινείται στον χώρο.

Πρόεδρος: Πώς και δεν βρέθηκε κάποια κάμερα που να καταγράφει την είσοδο του Κωστόπουλου στο κατάστημα; Δεν υπήρξαν γύρω κάμερες από καταστήματα;

Καραθανάσης: Θα μου επιτρέψετε να κάνω μια κρίση, γιατί σε ένα πολυσύχναστο σημείο δεν βρέθηκαν κάμερες, και μου προκάλεσε έκπληξη πώς βρέθηκε μόνο η κάμερα που δείχνει κάποιον να τον εμποδίζει να μπει στο Βενέτη, με τρία άτομα, και αυτά τα τρία άτομα να είναι παρόντα τη στιγμή της επίθεσης.

Πρόεδρος: Δηλαδή έχουμε το περιστατικό στο Βενέτη αλλά δεν έχουμε μετά, αυτό το κομμάτι.

Παπαρρούσου: Αυτό το περιστατικό που σας έκανε εντύπωση που δεν υπάρχει βιντεοληπτικό υλικό, εσάς σας φαίνεται σύνηθες; Σας έχει ξανατύχει;

Καραθανάσης: Οι καταγραφές, αν υπήρχαν, θα έπρεπε να είχε γίνει σάρωση της περιοχής, στο στάδιο της προανάκρισης.

Πρόεδρος: Δηλαδή, πώς γίνεται σάρωση;

Καραθανάσης: Κάνοντας μια επισκόπηση του χώρου, βρίσκεις αν υπάρχουν κρυφές κάμερες και τις κατάσχεις.

Παπαρρούσου: Στη συγκεκριμένη περίπτωση ξέρετε αν υπήρχαν κάμερες του ιδιοκτήτη;

Καραθανάσης: Δεν έχει εισφερθεί.

Παπαρρούσου: Ε ναι, δεν έχει εισφερθεί. Να επανέλθω στο ζήτημα της αποτύπωσης του βιντεοληπτικού, μια φωτογραφία που φαίνεται αυτή η διάθλαση να διαπερνάει το χέρι του.

Καραθανάσης: Νομίζω είναι μέρος της ανάλυσής μου. Είναι ακριβώς αυτό που πριέγραψα πριν. Και να προσθέσω ότι όταν η ΔΕΕ λέει ότι δεν μπορεί να γίνει συγκριτική μελέτη για τα δυο αντικείμενα, για να μπορέσεις να συγκρίνεις διαστάσεις, μήκος λάμας [αναφέρει την εξέταση που γίνεται]. Τέτοια εξέταση δεν μπορούσε να γίνει λόγω χαμηλής ποιοτικής επάρκειας του υλικού.

Αναγνωστόπουλος: Εσείς γνωρίζετε ποιες ενέργειες έκανε η αστυνομία και ποιες δεν έκανε;

Καραθανάσης: Γνωρίζω ότι η πάγια τακτική είναι να γίνει η σάρωση για βίντεο.

Αναγνωστόπουλος: Συγκεκριμένα ρωτάω. Γνωρίζετε;

Καραθανάσης: [...]

Αναγνωστόπουλος: Εσάς σας δόθηκε το συγκεκριμένο υλικό από ποιον;

Καραθανάσης: Από την ανάκριση. Από τη δικογραφία που δόθηκε στην πολιτική αγωγή.

Αναγνωστόπουλος: Γνωρίζετε εάν αυτό το υλικό που είχατε στα χέρια σας είναι διαφορετικό ή καλύτερο σε σχέση με αυτό που είχε η αστυνομία;

Καραθανάσης: Είμαι σίγουρος ότι είναι ίδιο αντίγραφο, δεν θα μπορούσα να πάρω χαμηλότερης ή υψηλότερης ποιότητας.

Αναγνωστόπουλος: Γνωρίζετε αν η επεξεργασία που έκανε η αστυνομία μεταγενέστερα, αν αυτή η επεξεργασία - που δεν μπορείτε, φαντάζομαι, να έχετε γνώση με ποιο τρόπο μπορεί να έγινε, μπορείτε;

Καραθανάσης: Γνωρίζοντας τη μεθοδολογία που γίνονται στα εργαστήρια, γνωρίζω πώς έγινε. Για το άλλο τμήμα της Ασφάλειας, που κάνει μια έκθεση αποτύπωσης, δεν ξέρω τι μπορεί να έγινε.

Αναγνωστόπουλος: Έχετε λοιπόν συμπερασματικά άποψη αν η δική σας επεξεργασία είναι καλύτερη από αυτή της αστυνομίας;

Καραθανάσης: Δεν μπορώ να γνωρίζω αν είναι καλύτερη αλλά συγκλίνουν οι απόψεις μας.

Αναγνωστόπουλος: Στην έκθεση αυτή της αποτύπωσης και αντιπαραβολής, ενώ ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος κρατάει με τα δυο χέρια τον πυροσβεστήρα φαίνεται να κρατάει ένα μαχαίρι.

Παπαρρούσου: Αυτό είναι της αστυνομίας, όχι της ΔΕΕ.

Γλύκας: Δεν είναι του γείτονα.

Αναγνωστόπουλος: Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με αυτήν την άποψη;

Καραθανάσης: Διαφωνώ γιατί αυτή η άποψη είναι καθαρή κρίση από τμήμα που δεν είναι αρμόδιο εργαστηριακά.

Αναγνωστόπουλος: Η αστυνομία δηλαδή δεν είναι αρμόδια;

Πρόεδρος: Αφήστε τον να απαντήσει.

Καραθανάσης: Το «προσομοιάζει απόλυτα» σαν φράση δεν χρησιμοποιείται εργαστηριακά, από μόνη της είναι συντακτικά λάθος.

Αναγνωστόπουλος: Διαφωνείτε λοιπόν με τη διατύπωση; Με την ουσία διαφωνείτε; Παρακάτω στην ίδια έκθεση λέει ότι ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος φαίνεται να κρατάει στο χέρι του αυτό το μαχαίρι [διαβάζει]. Με αυτή την άποψη συμφωνείτε ή διαφωνείτε;

Καραθανάσης: Αυτή η άποψη είναι σε άλλο χρονικό σημείο, προς το να βγει, εκεί δεν ξέρω τι άλλο αντικείμενο και σπασμένα γυαλιά δημιουργεί αποτύπωση.

Αναγνωστόπουλος: Μάλιστα. Το συμπέρασμα της έκθεσης τελικά το γνωρίζετε;

Καραθανάσης: Το έχω διαβάσει αλλά δεν ήταν η έκθεση εργαστηριακή.

Αναγνωστόπουλος: Έχετε δώσει μια κατάθεση όπου λέτε: «επισημαίνω ότι το θύμα κατά την προσπάθεια εξόδου φέρει στα χέρια του κηλίδα, δηλαδή αίμα».

Καραθανάσης: Μάλιστα και το έχω πει και στον πρώτο βαθμό ότι η ποιοτική επάρκεια επηρεάζει το ερώτημα, δεν σημαίνει ότι αν μπορείς να δεις κηλίδα στο ένα χέρι μπορείς να δεις και τατουάζ π.χ. στο άλλο χέρι.

Αναγνωστόπουλος: Στο ίδιο χέρι μπορείτε να δείτε κάτι πολύ μικρότερο, ενώ το μαχαίρι δεν μπορείτε να το δείτε.

Καραθανάσης: Μάλιστα, δεν μπορώ να το δω.

Αναγνωστόπουλος: Μάλιστα. Λέτε μετά ότι «δέχεται επίθεση και απο κάποιους ανθρώπους από το υπόλοιπο πλήθος».

Καραθανάσης: Υπήρχαν βίντεο που είχαν παίξει στα ΜΜΕ που φαινόταν να έχει δεχθεί κλωτσιές.

Αναγνωστόπουλος: Αναφέρεστε σε άλλα άτομα ή στους δύο κατηγορούμενους;

Καραθανάσης: Και σε άλλους.

Πρόεδρος: Μας λέτε «σάρωσε», αλλά εμείς δεν μπορούμε να το καταλάβουμε απολύτως. Τι εννοείτε;

Καραθανάσης: Δε λέω ότι δεν έγινε, λέω ότι είθισται να γίνεται επισκόπηση των χώρων, είτε απευθείας έρευνα και συνεντεύξεις με τους ιδιοκτήτες καταστημάτων.

Πρόεδρος: Έτσι είναι σαν να υπάρχει μια διαδικασία που μπορεί να σαρώσει [...]

Καραθανάσης: Όχι δεν υπάρχει κάποια αυτοματοποιημένη διαδικασία.

Γλύκας: Υπάρχουν τουλάχιστον δυο χτυπήματα από κάποιους άλλους. Το λέτε και παρακάτω. Ταυτοποιήθηκαν αυτοί οι άνθρωποι; Και αυτά τα λακτίσματα σε ποιο σημείο ήταν;

Καραθανάσης: Τα λακτίσματα δεν θυμάμαι σε ποιο σημείο ήταν, υπάρχει βιντεοληπτικό υλικό, θυμάμαι μια σπρωξιά στην πλάτη από άτομο που έρχεται απο πίσω...

Γλύκας: Προφανώς η σπρωξιά δεν έχει την ίδια δύναμη με τα λακτίσματα. Μιλάτε για λακτίσματα.

Καραθανάσης: Ναι δέχθηκε λακτίσματα προς τη σύλληψη.

Γλύκας: Μιλάμε μετά την έξοδό του. Το λέτε ρητώς.

Καραθανάσης: Ναι έχει δεχθεί κλωτσιά, σπρώξιμο που έχει να κάνει σε ποιο σημείο θα το κάνεις, αν το κάνεις σε έναν άνθρωπο που με δυσκολία στέκεται και πέσει με το κεφάλι είναι και αυτό ένα λάκτισμα.

Γλύκας: Ίσως να ήταν και κάτι άλλο που δεν έχετε κάνει ποσοτική καταγραφή. Μήπως επειδή δεν φαίνονται καλά; Μήπως δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε αν ήταν στον αέρα;

Καραθανάσης: Θεωρώ ότι δεν είναι αντικείμενο έρευνας.

Γλύκας: Είστε ο δεύτερος μάρτυρας επιστήμων, που λέτε ότι δεν έχω κάνει ποσοτική καταγραφή των λακτισμάτων που δέχτηκε ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος.

Καραθανάσης: Καταγράφεται ότι τα λακτίσματα ήταν πολλαπλά χωρίς να τα έχω ποσοτικοποιήσει.

Γλύκας: Η αστυνομία μιλάει για μαχαίρι. Πώς έρχεται η αστυνομία και λέει 2 φορές για μαχαίρι, εσείς έρχεστε να μιλήσετε για κηλίδα αλλά δεν μιλάτε για μαχαίρι.

Καραθανάσης: Επιτρέψτε μου, κυρία πρόεδρε, να επισημάνω ότι το ένα τμήμα της αστυνομίας που είναι αναρμόδιο μιλάει για μαχαίρι. Το άλλο τμήμα το επιστημονικό, το αμφισβητεί αυτό, όπως και εγώ.

Γλύκας: Ξαναλέω πως η ελληνική αστυνομία μιλάει για κάτι συγκεκριμένο. Η ερώτηση είναι άλλη: πώς εσείς βλέπετε την κηλίδα και δεν βλέπετε το μαχαίρι; Και λέει «μάλιστα ο Κωστόπουλος ανοίγοντας το χέρι του φαίνεται να κρατάει ένα μαύρο αντικείμενο».

Πρόεδρος: Έδωσε εξήγηση, θα επαναλάβει αν χρειαστεί.

Καραθανάσης: Αυτό αφορά επιστημονική διαδικασία που το τμήμα δεν είναι αρμόδιο να κάνει, εγώ συντάσσομαι με την έκθεση της ΔΕΕ.

Πρόεδρος: Είπατε για αυτό το θέμα.

Γλύκας: Εσείς είδατε κάτι άλλο από αυτό που ο Κωστόπουλος φαίνεται ότι κρατάει στο αριστερό του χέρι;

Καραθανάσης: Εγώ ανέφερα χαρακτηριστικά [...]

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση του μάρτυρα Καραθανάση]

Π.Χ., συγγενής της οικογένειας

Πρόεδρος: Ο κύριος Π.Χ. Δηλώνετε στην τιμή και στη συνείδησή σας ότι θα πείτε την αλήθεια.

Π.Χ.: Είμαι πρώτος ξάδερφος με τη γιαγιά του θύματος.

Πρόεδρος: Η γιαγιά ζούσε τότε; Ζεί;

Π.Χ.: Όχι, ευτυχώς που δεν ζούσε. Αυτόπτης μάρτυρας δεν ήμουν στο περιστατικό. Τα δυο άτομα και όσο ο ιδιοκτήτης του καταστήματος...

Πρόεδρος: Να πούμε ότι εσείς είστε και αστυνομικός.

Π.Χ.: Συνταξιούχος υποστράτηγος της αστυνομίας. Τα δυο άτομα συμπεριφέρθησαν βάνουσα στο θύμα, κατάφεραν καίρια χτυπήματα. Τι θα μπορούσε να γίνει στην κατάσταση που ήταν το παιδί, δεν κινδύνευε η ζωή κανενός. Υπηρέτησα σε μάχιμες υπηρεσίες για 30 και πλέον χρόνια. Μαζί με συναδέλφους μου αντιμετωπίσαμε πολλά αιματερά περιστατικά. Όμως, κανένα από τα περιστατικά αυτά δεν είχε τις προδιαγραφές που έφερε τον θάνατο του παιδιού αυτού. Εδώ, κυρία πρόεδρε, πρόκειται για την εφαρμογή του νόμου του Λιντς, τα δύο άτομα πήραν τον νόμο στα χέρια τους, παραβιάζοντας το αγαθό της ζωής και την δικαιοσύνη, ότι τα εγκλήματα αυτά τιμωρούνται μόνο από τη Δικαιοσύνη και κανέναν άλλο, η δικαιοσύνη απονέμεται μόνο από τη Δικαιοσύνη και κανέναν άλλο.

Πρόεδρος: Με το παιδί είχατε επικοινωνία;

Π.Χ.: Γνώριζα ότι ήταν φιλήσυχο παιδί, ένας βιοπαλαιστής, έκανε μεταφράσεις, αρθρογραφούσε σε έντυπα, δεν είχα όμως επαφές μαζί του, όταν ενηλικιώθηκε.

Πρόεδρος: Με την οικογένεια; Με τη γιαγιά;

Π.Χ.: Είχαμε επαφές, σποραδικά στο χωριό, όπως έχουμε με όλους.

Πρόεδρος: Ερώτηση, οι συνήγοροι;

Αναγνωστόπουλος: Όχι, τι ερώτηση.

Υποστήριξη κατηγορίας: Δεν έχουμε ερώτηση.

Γλύκας: Το «παιδί» είναι 33χρονος, δεν είναι 19, προφανώς έχει δικαίωμα στη ζωή, πότε καταταγήκατε;

Π.Χ.: Κατετάγην το '59 στη Χωροφυλακή.

Γλύκας: Πάρα πολλοί συνάδελφοί σας εδώ που πέρασαν, είχαν σήμα για ληστεία, είπαν ότι είχε μαχαίρι, είπαν ότι επιτέθηκε στον διασώστη του ΕΚΑΒ, ότι επιτέθηκε σε αστυνομικό, ότι κινδύνεψαν τρίτα πρόσωπα και πάρα πολλοί συνάδελφοί σας.

Π.Χ.: Ούτε το ξέρω και αν ελέχθησαν αυτά, δεν ασπάζομαι καμία από αυτές τις αντιλήψεις.

Γλύκας: Αποψη σας. Λέω, οι άνθρωποι που ήταν εκεί, που ήταν τουλάχιστον 8 άνθρωποι, είπαν υπήρχε σήμα για ληστεία, οι μάρτυρες είπαν ότι κινδύνεψε ο διασώστης του ΕΚΑΒ, εσείς ήρθατε να πείτε κάτι άλλο.

Π.Χ.: Δηλαδή, κυρία πρόεδρε, κινδύνευσε ο ΕΚΑΒίτης από κάποιον που ήταν ετοιμοθάνατος;

Γλύκας: Λένε ψέματα δηλαδή οι άνθρωποι.

Π.Χ.: Δεν είπα αυτό, μη βάζετε κουβέντες στο στόμα μου. Εγώ εισφέρω την άποψή μου.

Γλύκας: Με ποια ιδιότητα την εισφέρετε δεν ξέρουμε.

Πρόεδρος: Καθίστε κυρία μάρτυρα. Ελάτε ο κύριος Κ.Χ.

[Απών]

Δ.Χ., εργαζόμενη σε κτίριο Βερανζέρου και Πατησίων

[Προσέρχεται η μάρτυρας Δ.Χ.]

Δ.Χ.: Είμαι ιδιωτικός υπάλληλος εκείνη την εποχή δούλευα σε μία εταιρία στην Βερανζέρου και Πατησίων, στον 5ο όροφο.

Πρόεδρος: Είχατε από εκεί εικόνα πού έγινε το συμβάν;

Δ.Χ.: Το γραφείο μου έβλεπε το παράθυρο ακριβώς την διασταύρωση Πατησίων και Βερανζέρου, το φανάρι που είναι στη γωνία του MINION. Εγώ και οι συνάδελφοί μου ήμασταν μάρτυρες στα λίγα λεπτά πριν ο Κωστόπουλος στρίψει και μπει στη Γλάδστωνος.

Πρόεδρος: Τον είδατε δηλαδή να κινείται.

Δ.Χ.: Αρχικά ακούσαμε κάποιον να φωνάζει «βοήθεια» και βγήκαμε στο παράθυρο. Μας έκανε εντύπωση, δεν είναι κάτι που συμβαίνει. Μείναμε όλοι οι συνάδελφοι στο παράθυρο για να δούμε τι χρειάζεται αυτός ο άνθρωπος, επειδή μεσολαβούσε αρκετός χρόνος να κατέβει ένας από εμάς.

Πρόεδρος: Δηλαδή ήταν μια κραυγή πολύ δυνατή; Τι καταλάβατε για αυτόν τον άνθρωπο;

Δ.Χ.: Ήταν ένας άνθρωπος που βρίσκεται σε πολύ μεγάλο στρες, δεν έτρεχε, δεν ήταν σε έξαλλη κινητικότητα, αλλά φώναζε και προσπαθούσε να απευθυνθεί σε ανθρώπους σαν να ήταν σε κρίση πανικού.

Πρόεδρος: Έκανε δηλαδή κραυγή αυτό το «βοήθεια»;

Δ.Χ.: Θα μπορούσε κανείς να το πει και κραυγή, αλλά δεν ήταν δυνατή. Δεν φώναζε πολύ δυνατά, φώναζε τόσο ώστε να επισκιάζει τους ήχους των αυτοκινήτων.

Πρόεδρος: Το είπε πολλές φορές αυτό το «βοήθεια»;

Δ.Χ.: Ναι, ναι, εμείς καταλάβαμε ότι ερχόταν από Πατησίων, διέσχισε την Βερανζέρου, πέρασε από το MINION και μέχρι να στρίψει προς τον «Βενέτη», φώναζε διαρκώς.

Πρόεδρος: Είδατε κάτι άλλο γύρω του;

Δ.Χ.: Όχι και αυτό μας έκανε εντύπωση, γιατί δε φαινόταν σαν κάποιον, όπως βλέπουμε, λίγο περίεργους.

Πρόεδρος: Από το ντύσιμο δηλαδή.

Δ.Χ.: Ναι από το ντύσιμο, από τη στάση του σώματος, μας έκανε εντύπωση. Θα βοηθήσει άραγε κανείς; Και μετά όταν ακούσαμε θεωρήσαμε ότι όταν ένας άνθρωπος βρίσκεται σε αυτή την κατάσταση δε θα μπορούσε να μπει σε ένα κατάστημα.

Πρόεδρος: Δεν τον πλησίασε κανείς να σταθεί να του δώσει κάτι; Να τον βοηθήσει; Υπήρχαν άνθρωποι γύρω του;

Δ.Χ.: Κανείς, αυτό είναι που με στεναχωρεί περισσότερο για την κοινωνία στην οποία ζούμε. Υπήρχαν δυο κοπέλες στο φανάρι, που τον απέφυγαν, δεν έκαναν τίποτα.

Πρόεδρος: Δηλαδή ένας συνηθισμένος άνθρωπος φαινόταν;

Δ.Χ.: Ναι, δεν ήταν ένας άνθρωπος επικίνδυνος, βρώμικος, τοξικομανής κλπ

Πρόεδρος: Μετά μάθατε τι έγινε στη συνέχεια;

Δ.Χ.: Μετά από λίγο μάθαμε.

Πρόεδρος: Κατεβήκατε κάτω μετά; Πλησιάσατε τον χώρο;

Δ.Χ.: Μετά από πολλές ώρες, όταν όλα πια είχαν τελειώσει, μπορέσαμε να συνδυάσουμε την εικόνα του με τα πλάνα από τον ξυλοδαρμό.

Πρόεδρος: Αυτά τα είδατε από την τηλεόραση;

Δ.Χ.: Ναι.

Εισαγγελέας: Τι ώρα είδατε για πρώτη φορά τον Κωστόπουλο, θυμάστε;

Δ.Χ.: Ήταν γύρω στο μεσημέρι, τώρα, έχουν περάσει χρόνια, 12:00-13:00-14:00... Θυμάμαι τότε ότι έγινε αυτός ο συνδυασμός των γεγονότων, γιατί η καταγραφή του περιστατικού του ξυλοδαρμού ήταν πολύ λίγα λεπτά αφού τον είχαμε αντιληφθεί.

Εισαγγελέας: Αν λέτε ότι τον είδατε 12:00-13:00, δεν έγινε μετά από λίγα λεπτά ο ξυλοδαρμός, γιατί στην κατάθεσή σας στον ανακριτή έχετε πει 14:00-14:30.

Δ.Χ.: Αυτό που είχα πει τότε, που ήταν πιο φρέσκο στη μνήμη μου. Θυμάμαι ότι ήταν μεσημέρι.

Εισαγγελέας: Εσείς μπορείτε να μου πείτε δε φαίνεται από εκεί η οδός Γλάδστωνος.

Δ.Χ.: Όχι, δεν φαινόταν.

Εισαγγελέας: Πώς μπορείτε να πείτε ότι αυτό που είδατε ήταν το ίδιο πρόσωπο που κατέληξε σε ξυλοδαρμό;

Πρόεδρος: Θυμόσαστε τι ρούχα φορούσε;

Εισαγγελέας: Λέτε ότι φορούσε ένα t-shirt.

Δ.Χ.: Ένα t-shirt και κάποια πρασινογκρί, δεν ήταν κάτι έντονο, ό,τι είχα πει τότε ήταν πιο φρέσκο. Εμείς συνεχίσαμε τη δουλειά μας, σαν να μην συμβαίνει τίποτα και μετά είδαμε από τις ειδήσεις ότι έγινε κάτι στη Γλάδστωνος, την ώρα που έγινε το περιστατικό. Και εμείς καταλάβαμε από τα πλάνα ότι ήταν το ίδιο πρόσωπο που είδαμε.

Εισαγγελέας: Είπατε ότι δύο κοπέλες που προσπάθησαν να τον αποφύγουν.

Δ.Χ.: Όχι να τον αποφύγουν, αλλά αδιαφόρησαν, όπως όλοι μας δυστυχώς.

Εισαγγελέας: Το «βοήθεια» σε ποιους απευθυνόταν;

Δ.Χ.: Σε οποιοδήποτε, ήταν σε μεγάλη ταραχή. [...] Φαινόταν να ξέρει που πάει, ναι. Δεν κοίταζε αν θα πάει από εδώ ή από εκεί, ακολουθούσε μια πορεία.

Εισαγγελέας: Πότε αρχίζετε να τον βλέπετε; Πατησίων και Βερανζέρου;

Δ.Χ.: Πατησίων και Βερανζέρου κοντά σε ένα ξενοδοχείο. Στέκεται στο φανάρι μπροστά στο MINION, μετά διασχίζει την Πατησίων.

Εισαγγελέας: Και μετά μπαίνει στη Γλάδστωνος. Δεν στράφηκε κατά κάποιων στο δρόμο.

Δ.Χ.: Ναι προφανώς μετά ακολούθησαν τα γεγονότα στον Βενέτη.

Πρόεδρος: Δηλαδή απευθυνόταν εν κινήσει ή φώναζε βοήθεια γενικώς χωρίς να απευθύνεται;

Δ.Χ.: Είχαμε την αίσθηση ότι απευθυνόταν, προσπαθούσε να βρει κάποιον, επισταμένα ζητάγε βοήθεια.

Πρόεδρος: Στεκόταν όμως και μίλαγε στους ανθρώπους; Όχι στο κενό γενικά «βοήθεια, βοήθεια». Γιατί μίλαγε δυνατά;

Δ.Χ.: Δεν ούρλιαζε, ήταν όμως σε πολύ μεγάλη ταραχή. Μπορούσε να καλύψει τη φασαρία του δρόμου.

Πρόεδρος: Συνήθως κάποιος που απευθύνεται στους δίπλα και ζητάει βοήθεια μιλάει πιο χαμηλόφωνα και μιλάει πιο επεξηγηματικά.

Δ.Χ.: Ήταν σαν να βρίσκεται σε μεγάλη ψυχική αναστάτωση, δεν ήταν σαν να λέει κάποιος απλά «βοήθεια».

Πρόεδρος: Ή «δώσε μου - ξέρω 'γω - 50 λεπτά», όπως ζητάνε μερικοί.

Δ.Χ.: Ήταν σαν να είναι σε κρίση πανικού.

Πρόεδρος: Μπορεί να έλεγε και κάτι άλλο; Δηλαδή φαινόταν να λέει κάτι άλλο που να μην ακούσατε;

Δ.Χ.: Εμείς από τον 5ο μπορέσαμε να διακρίνουμε την κίνηση του σώματος και ότι φωνάζει βοήθεια.

Πρόεδρος: Τον βλέπατε κιάλας εκτός από το να ακούτε. Μπορεί να εξηγούσε κάποια περισσότερα πράγματα σε αυτούς που μιλούσε που να μην ακούγατε;

Δ.Χ.: Αν σε αυτή την ψυχική κατάσταση ψέλλιζε κιάλας κάτι, δεν μπορούσαμε να το δούμε.

Χατζάκη [σύνεδρος εξ αριστερών]: Οι κινήσεις του απέδειχναν κάποια επικινδυνότητα;

Δ.Χ.: Οι κινήσεις του ήταν μεν σταθερές, αλλά όλη του η ενέργεια απέπνεε ότι εκείνος αισθάνεται έναν κίνδυνο.

Χατζάκη: Προκαλούσε φόβο;

Δ.Χ.: Το αντίθετο, ήταν άνθρωπος σε φόβο.

Πρόεδρος: Στην ανακριτική σας κατάθεση, είχατε πει ότι υποθέσατε ότι ήταν υπό την επήρεια ουσιών.

Δ.Χ.: Στη συζήτηση στο γραφείο, αναρωτηθήκαμε τι ακριβώς είχε συμβεί και αν ήταν υπό την επήρεια ουσιών, και γιατί να φωνάζει έτσι ένας άνθρωπος ενώ δε φαινόταν να τον κυνηγάει κάποιος.

Πρόεδρος: Και προσπαθούσατε να δώσετε μια εξήγηση. Αλλά φαινόταν πως ήταν τοξικομανής;

Δ.Χ.: Όχι, συνήθως οι τοξικομανείς έχουν μια συγκεκριμένη στάση σώματος και η ένταση της φωνής του ήταν αρκετά καλή.

Εισαγγελέας: Είδατε να κρατάει κάτι;

Δ.Χ.: Καταλήξαμε, προσπαθώντας να διακρίνουμε, και με τους άλλους συναδέλφους, στο ότι δεν κρατούσε τίποτα. Τα χέρια του ήταν ελεύθερα.

Εισαγγελέας: Αν κρατούσε κάτι θα το βλέπατε από εκεί;

Δ.Χ.: Αν κρατούσε μια τσάντα, θα το βλέπαμε.

Πρόεδρος: Το τηλέφωνό του;

Δ.Χ.: Δεν προσέξαμε, γιατί σίγουρα δεν ήταν κάτι εμφανές, θα το βλέπαμε.

Παπαπαντολέων: Αν κρατούσε μαχαίρι θα το βλέπατε;

Δ.Χ.: Φαντάζομαι όταν κάποιος κρατάει μαχαίρι δεν το κρύβει. Πιστεύω ότι θα φαινόταν σαν κάτι να κρατάει. Τα χέρια του ήταν χαλαρά, ήταν ένας άνθρωπος που περπατάει και έχει χαλαρά τα χέρια του.

Παπαρρούσου: Δηλαδή στους ανθρώπους απευθυνόταν για να μιλήσει, για να απευθυνθεί;

Δ.Χ.: Φαινόταν ένας άνθρωπος που έψαχνε για μια επικοινωνία, και αυτό είναι που με πληγώνει, ότι φαινόταν ότι ψάχνει για μια στήριξη που δεν τη βρήκε και βρήκε τελικά τον θάνατο.

Παπαρρούσου: Ρώτησε ο κύριος εισαγγελέας, αν φαινόταν ότι κρατάει μαχαίρι.

Πρόεδρος: Στα σχόλια αυτά, κυρία συνήγορε.

Αναγνωστόπουλος: Είπατε ότι δεν μπορούσατε να διακρίνετε αν είχε κινητό στο χέρι του.

Δ.Χ.: Δεν ξέραμε τι θα συμβεί, έτσι ώστε να έχουμε πολύ μεγάλη προσοχή.

Αναγνωστόπουλος: «Αν ήταν κάτι τόσο μεγάλο όσο μια τσάντα θα το βλέπαμε, αν ήταν κάτι μικρό σαν το κινητό δεν θα μπορούσαμε να το δούμε», αυτό εννοούσατε;

Δ.Χ.: Ναι και θέλω να πω ότι τα χέρια του ήταν ελεύθερα, ένα μαχαίρι δεν το κρατάς έτσι στον δρόμο.

Αναγνωστόπουλος: Πάντως κινητό δεν είδατε.

Δ.Χ.: Τίποτα δεν είδα.

Αναγνωστόπουλος: Με δεδομένο ότι κινητό και κλειδιά βρέθηκαν πάνω του.

Παπαρρούσου: Όχι κλειδιά.

Πρόεδρος: Γιατί δεν απευθύνεστε στο διακαστήριο; Αυτά είναι σχόλια. Θα φαίνεται ότι μιλάει η μάρτυρας και θα λέει «όχι κλειδιά»! Γιατί μας υποχρεώνετε να φωνάζουμε; Είναι για το τέλος, είναι δευτεροβάθμιο διακαστήριο.

Παπαρρούσου: Θα το δει και ο συνάδελφος.

Αναγνωστόπουλος: Όχι, δεν έχω να δω κάτι, έχουν βρεθεί κλειδιά. Με δεδομένο ότι βρέθηκαν και το κινητό και τα κλειδιά...

Παπαπαντολέων: Δεν είναι δεδομένο αυτό, υπάρχουν εκθέσεις.

Αναγνωστόπουλος: Είχατε τη δυνατότητα να δείτε ή να καταλάβετε αν είχε στην τσέπη του κάτι άλλο;

Πρόεδρος: Μα αφού μας είπε δεν είδε τα χέρια, θα έβλεπε την τσέπη;

Δ.Χ.: Ήμασταν στον 5ο όροφο, πού να δούμε;

Αναγνωστόπουλος: Σημειώσατε στην κατάθεσή σας ότι κάνατε λόγο για κρίση πανικού, στρες κλπ. Έχετε δώσει την πρώτη κατάθεση, ότι φαινόταν ότι δεν ήταν καλά, φώναζε «βοήθεια» χωρίς να υπάρχει εμφανής λόγος. Μπορείτε να μας εξηγήσετε;

Δ.Χ.: Η πιο εύλογη υπόθεση, ότι κάτι του είχε συμβεί και τον είχε τρομάξει.

Αναγνωστόπουλος: Δεν είχε κάποιον εμφανή λόγο;

Δ.Χ.: Δεν ξέρω τι μπορεί να έγινε.

Γλύκας: Λέτε και «κατατρεγμένος», 14:30 η ώρα το μεσημέρι. Όλα αυτά τα οποία παρουσιάσατε, φόβος, τρόμος, τη στιγμή που δεν υπάρχει εξωτερικό αίτιο. Θεωρείτε ότι μπορεί να υπήρχε κάποιο εσωτερικό;

Δ.Χ.: Η εντύπωση που αποκομίσαμε δεν ήταν ενός ανθρώπου που δεν νιώθει ο ίδιος καλά, αλλά κάτι άλλο.

Γλύκας: Όταν υπάρχει εμφανής λόγος, τον παρουσιάζετε κατατρεγμένο κλπ. και είναι 14:30 η ώρα.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση της μάρτυρα Δ.Χ.]

[Σχολιασμοί της κατάθεσης κατ' άρθρο 358 ΚΠΔ]

Παπαρρούσου: Ένα σχόλιο, κυρία πρόεδρε. Κατ' αρχήν θεωρώ, συνεχίζοντας τη σκέψη του κυρίου εισαγγελέα με το τι κρατούσε, αν κρατούσε μαχαίρι τότε η κ. μάρτυρας και οι άλλοι παρευρισκόμενοι θα έκαναν πίσω. Σε σχέση με τα κλειδιά, η έκθεση κατάσχεσης αναφέρεται σε κινητό και αναπτήρα. Τα κλειδιά κι αν τα είχε δεν αναφέρθηκαν πουθενά. Παραδόθηκαν στην κηδεύα από τον τελετάρχη στον αδερφό του, Νίκο.

Γλückας: Η ώρα θανάτου έχει αναφερθεί γύρω στις 3, εδώ έχουμε έναν άνθρωπο που έχει πρόβλημα από τις 2:30...

Πρόεδρος: [Προς το κοινό] Παρακαλώ μην κάνετε σχολια. Ο κύριος συνήγορος κάνει τη δουλειά του.

Γλückας: Επειδή θα ακολουθήσουν κι άλλα στοιχεία τα οποία είναι εξαιρετικά σημαντικά, θέτουμε σχόλια για στοιχεία που περιγράφει η κυρία μάρτυρας. Με ή χωρίς μαχαίρι, η ώρα είναι τρεις παρά τέταρτο. Σας θυμίζω τι είχε πει ο κύριος Σ., «δεν υπάρχει κανένα χτύπημα που να μπορεί να επιφέρει τον θάνατο», ούτε αυτό που είπε ο κύριος Τσαντίρης για το χτύπημα στη βρεγματική χώρα, και φυσικά δεν επιφέρει θάνατο. Σας τα είπε ο άνθρωπος που έχει σώσει 100 ανθρώπους, μας τα είπε εδώ.

Αναγνωστόπουλος: Να θυμίσω μόνο, η κυρία Μαριανού και ο κύριος Ευτυχιάδης και ο Καλόγρης όταν ερωτήθηκαν για το τι είναι το οργανικό στρες, είναι ένα μη μετρήσιμο μέγεθος, το οποίο δεν μπορούμε να πούμε από πού έρχεται. Και η κυρία Μαριανού είπε ότι έχουμε περιπτώσεις ανθρώπων που έχουν πεθάνει από τέτοια αίτια, άγχους. Ξέρουμε τον χρόνο εγκατάστασης, το τι άλλο μεσολάβησε και πώς κατέληξε ο άνθρωπος, θα το δούμε.

Γλückας: Εαν είχαμε χτυπήματα στις 14:45, θα είχαμε κάτι πολύ βασικό: σπασμούς. Αν είχαμε καρδιοεγκεφαλικές κακώσεις, θα είχαμε σπασμούς.

Αθανάσιος Ραχής [μάρτυρας αστυνομικός]: Κυρία πρόεδρε, εγώ απλώς να πω ότι μπορώ να είμαι εδώ σε 10 λεπτά γιατί δικάζει των ανηλίκων δίπλα.

Κ.Χ., αυτόπτης περαστικός

Πρόεδρος: Ο κύριος Κ.Χ. Τι ιδιότητα έχετε;

Κ.Χ.: Είμαι δημοσιογράφος. Περνούσα από την Πατησίων, άκουσα έναν θόρυβο στην Γλάδστωνος.

Πρόεδρος: Τι ακούσατε;

Κ.Χ.: Είδα κόσμο να κατεβαίνει στην Πατησίων και άκουσα κάτι σαν γυαλιά να σπάνε. Ήμουν με το ποδήλατο, και βρέθηκα στην πάνω πλευρά και έφτασα όταν είχε τελειώσει το περιστατικό. Είδα τον Ζαχαρία Κωστόπουλο αναίσθητο κάτω, με αίματα και δεμένο.

Πρόεδρος: Ήταν οι διασώστες εκεί;

Κ.Χ.: Όταν πήγα στο σημείο, ήταν η αστυνομία και οι διασώστες. Όταν βρέθηκα εγώ εκεί, ήταν στο έδαφος. Μετά τον βάλανε στο φορείο.

Πρόεδρος: Όπως τον είδατε, ήταν κάτι που παρατηρήσατε και μπορείτε να μας πείτε;

Κ.Χ.: Ήταν ένας άνθρωπος που δε σάλευε, φαινόταν στο πρόσωπό του ήταν κατακόκκινο και εδειχνε να μην έχει τις αισθήσεις του.

Πρόεδρος: Εσείς ακούσατε από τον κόσμο που ήταν συγκεντρωμένος κάτι; Δημοσιογράφος σε τι είστε;

Κ.Χ.: Είμαι στο ίντερνετ συντάκτης.

Πρόεδρος: Και ασχολείστε με τέτοια θέματα αστυνομικού ρεπορταζ;

Κ.Χ.: Δεν είναι στην ιδιότητά μου.

Πρόεδρος: Τι άλλο έχετε να μας πείτε; Ως δημοσιογράφος θα έχετε και αυξημένη αντιληπτικότητα.

Κ.Χ.: Εγώ τον γνώριζα, τον είχα δει από κοντά, του είχα πάρει συνέντευξη. Η αλήθεια είναι ότι δεν μπορούσα να τον αναγνωρίσω. Όσο πλησίαζα το πρόσωπό του ήταν κατακόκκινο, δεν μπορούσα να τον αναγνωρίσω.

Πρόεδρος: Του είχαν βάλει επίδεσμο στο κεφάλι;

Κ.Χ.: Όχι. Ήταν κατακόκκινος.

Πρόεδρος: Εσείς εκεί μέχρι πότε μείνατε;

Κ.Χ.: 10 λεπτά περίπου.

Πρόεδρος: Δεν ακούσατε σχόλια από τον κόσμο;

Κ.Χ.: Όχι. Στο σημείο εκείνο προσπάθησα να πλησιάσω λίγο περισσότερο και μετά οι αστυνομικοί μας ζήτησαν να απομακρυνθούμε από το σημείο.

Πρόεδρος: Το κατάστημα το είδατε; Το κοσμηματοπωλείο;

Κ.Χ.: Εγώ είδα τις σπασμένες βιτρίνες.

Εισαγγελέας: Από τι απόσταση το είδατε;

Κ.Χ.: 4 μέτρα; Θέλω να πω, δεν μπορώ να υπολογίσω.

Παπαπαντολέων: Εσείς γιατί θεωρήσατε ότι θα ήταν καλό να του πάρετε συνέντευξη;

Κ.Χ.: Από τη δράση του στη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα. Συμμετείχε σε μια κίνηση, στην Ανοιχτή Βιβλιοθήκη, για ανθρώπους που έχουν υποστεί διακρίσεις ή βία.

Παπαπαντολέων: Ήταν ένας συγκροτημένος άνθρωπος, γενικά;

Κ.Χ.: Ξεκάθαρα.

Γλύκας: Είπατε τον είδατε κάτω. Είχε έρθει η αστυνομία;

Κ.Χ.: Ναι.

Γλύκας: Το ΕΚΑΒ;

Κ.Χ.: Ναι.

Γλύκας: Ήταν όταν ήταν κάτω; Υπήρχε ο διασώστης εκεί;

Κ.Χ.: Θυμάμαι κάποια στιγμή να τον ανεβάζουν στο φορείο.

Γλύκας: Αυτό είναι το τελικό στάδιο. Πιο πριν είχατε φτάσει;

Κ.Χ.: Δεν το θυμάμαι.

Γλύκας: Κάποια κίνηση εις βάρος αστυνομικού;

Κ.Χ.: Δεν έχω δει κάτι.

Γλύκας: Θυμάστε, άμα έχετε φτάσει στο τέλος, πριν μπει [στο ασθενοφόρο] ή κανα δεκάλεπτο πριν;

Κ.Χ.: Όταν απέκτησα οπτική επαφή με το σημείο, ήταν στο έδαφος, αναίσθητος και δεμένος.

Γλύκας: Θυμάστε κάποια τελευταία κίνηση;

Κ.Χ.: Θυμάμαι να μας λέει η αστυνομία να απομακρυνθούμε.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση του μάρτυρα Κ.Χ.]

Κ.Α., τότε εργαζόμενος στον «Βενέτη»

[Προσέρχεται ο μάρτυρας Κ.Α.]

Πρόεδρος: Ο κύριος Κ.Α. Εσείς εργαζόσασταν στον Βενέτη;

Κ.Α.: Ναι, στην γωνία Γλάδστωνος και Πατησίων.

Πρόεδρος: Τι είδατε;

Κ.Α.: Γύρω στις 14:30 έπιασα βάρδια στη δουλειά. Στη Γλάδστωνος έχει ένα πεζούλι με φυτά. Εκεί είχα παρκάρει τη μηχανή και εκεί ήταν ο Κωστόπουλος με δύο άτομα. Βρισκόταν μπροστά στο πεζούλι, φαινόταν ότι ήταν φοβισμένος.

Πρόεδρος: Ήταν κοντά στο κατάστημα;

Κ.Α.: Τον είδα στα 5 μέτρα περίπου. Φαινόταν ταραγμένος και φοβισμένος και προσπαθούσαν να τον ηρεμήσουν. Λογομαχούσαν κάπως.

Πρόεδρος: Δηλαδή ήταν σε απόσταση;

Κ.Α.: Ήταν το πεζούλι, ένας μικρός διάδρομος και μετά το μαγαζί. Και κάποια στιγμή έρχεται και τρίτο άτομο, πάει να μπει ο Κωστόπουλος μέσα στο μαγαζί, και το τρίτο άτομο που, αν θυμάμαι καλά, φόραγε κίτρινο πόλο, τον εμποδίζει να μπει στο μαγαζί και ένα από τα τρία άτομα μπήκε μέσα και πήρε νερό για τον Κωστόπουλο.

Πρόεδρος: Γιατί δεν τον άφησε;

Κ.Α.: Δεν το ξέρω, είχε φασαρία.

Πρόεδρος: Αυτοί φαινόταν σαν ότι ήταν παρέα;

Κ.Α.: Όχι. Τα 3 άτομα δεν τα είχα ξαναδεί, εγώ δούλευα εκεί 3 μήνες, οπότε πάνω-κάτω τους ήξερα.

Πρόεδρος: Τον Κωστόπουλο τον ξέρατε; Ερχόταν σαν πελάτης εκεί;

Κ.Α.: Όχι, έμαθα μετά από 5-6 μέρες [...] βλέπω βίντεο.

Πρόεδρος: Εσείς που είσαστε εκεί, γιατί δεν ρίξατε μια ματιά να δείτε τι γίνεται; Γιατί δεν τον αφήνανε τον άνθρωπο να μπει μέσα;

Κ.Α.: Γιατί τον συγκεκριμένο τον εμποδίζουν και επιτόπου του παίρνει νερό ένα άτομο και του το δίνει, οπότε σκέφτηκα μπορεί να μην είναι επικίνδυνο για τον Κωστόπουλο.

Πρόεδρος: Καταλάβατε δηλαδή;

Κ.Α.: Φαινόταν ταραγμένος.

Πρόεδρος: Από πού φαινόταν αυτό;

Κ.Α.: Από το πρόσωπό του, δεν φαινόταν ήρεμος.

Πρόεδρος: Μίλαγε;

Κ.Α.: Ναι, αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω και να ακούσω.

Πρόεδρος: Η ομιλία του ήταν σε σιγανό τόνο ή σε έντονο;

Κ.Α.: Κάτι γινόταν, καταλάβαινες από τις εκφράσεις.

Πρόεδρος: Αυτός που μπήκε μέσα να πάρει το νερό δεν τον ρωτήσατε τι έγινε;

Κ.Α.: Όχι, όχι.

Πρόεδρος: Πήρανε το νερό και του το δώσανε;

Κ.Α.: Ναι.

Πρόεδρος: Το πήρε ο Κωστόπουλος; Ήπια νερό;

Κ.Α.: Αν ήπια δε θυμάμαι.

Πρόεδρος: Και τι έγινε μετά;

Κ.Α.: Για 3 λεπτά έκατσε εκεί, ταυτόχρονα εξυπηρετούσα κιόλας.

Πρόεδρος: Οι άλλοι 3 τι κάνανε;

Κ.Α.: Δεν τους ξαναείδα, δεν πρόσεξα. Είχα και πελάτες.

Πρόεδρος: Οι άλλοι είχαν πάρει κάτι νωρίτερα στον Βενέτη;

Κ.Α.: Κανέναν δεν είχα ξαναδεί.

Πρόεδρος: Και δηλαδή βλέπετε εσείς μια εικόνα. Να είναι η αρχή της εικόνας είναι αυτή: ο Κωστόπουλος μαζί με τους άλλους τρεις;

Κ.Α.: Ναι, απλά μου τράβηξε την προσοχή επειδή άκουσα φωνές και επειδή ήταν και δίπλα στη μηχανή μου και για αυτό το λόγο. Αν ήταν αλλού η μηχανή μου μπορεί να μην έδινε και σημασία.

Εισαγγελέας: Τι εντύπωση σας έδωσαν; Ήταν γνωστοί μεταξύ τους; Με αυτούς τους τρεις;

Κ.Α.: Δεν το ξέρω. Φαινόταν ότι ο Κωστόπουλος ήταν ταραγμένος και οι άλλοι προσπαθούσαν να τον ηρεμήσουν.

Εισαγγελέας: Το κοσμηματοπωλείο φαίνεται από 'σάς;

Κ.Α.: Ναι, εξαρτάται από πού θα πας, από ποιο σημείο.

Εισαγγελέας: Εσείς το βλέπατε;

Κ.Α.: Αν πάω κοντά στο μαγαζί, ναι.

Εισαγγελέας: Είδατε τι έγινε στο κοσμηματοπωλείο;

Κ.Α.: Δεν θυμάμαι να έχω δει, έχουν περάσει χρόνια.

Εισαγγελέας: Τον Κωστόπουλο, μετά από αυτό, τον είδατε να πηγαίνει προς το κοσμηματοπωλείο;

Κ.Α.: Δεν ξέρω πώς πήγε προς τα εκεί, είχα ταυτόχρονα πελάτες και ασχολήθηκα με τους πελάτες.

Εισαγγελέας: Εγώ σας λέω για τον Κωστόπουλο, ακούσατε να σπάνε τζάμια;

Κ.Α.: Μετά από μερικά λεπτά άκουσα να σπάει μια τζαμαρία.

Εισαγγελέας: Ακούσατε;

Κ.Α.: Ναι, τον ήχο τον άκουσα.

Εισαγγελέας: Προσέξατε προς τα εκεί; Τι είδατε;

Κ.Α.: Δεν θυμάμαι αν είδα τους δύο [κατηγορούμενους].

Εισαγγελέας: Δεν σας ρωτάω ποιους είδατε, λέω: ακούτε θόρυβο, εστίασατε προσοχή εκεί, τι είδατε;

Κ.Α.: Δεν θυμάμαι απόλυτα από ποιο σημείο. Θυμάμαι, σε μια δόση, να βλέπω τον Κωστόπουλο πεσμένο κάτω, να κρατάει τον λαιμό του και μετά ότι σηκώνεται, με ένα κομμάτι τζαμαρίας και το σκηνικό που έγινε μετά: κάνει 4 βήματα, πέφτει πάνω στα τραπέζια του καταστήματός μας και τον ακινητοποιούν οι αστυνομικοί.

Εισαγγελέας: Δηλαδή εσείς βλέπετε τον Κωστόπουλο πεσμένο στο έδαφος να πιάνει το λαιμό; Από εκεί;

Κ.Α.: Δεν θυμάμαι και δεν είμαι σίγουρος αν είδα πιο νωρίς λίγο. Επειδή έχουν περάσει και 5 χρόνια... πόσα είναι;

Εισαγγελέας: Τους κατηγορούμενους τους θυμάστε καθόλου σαν γείτονες, τον καιρό που δουλεύατε εκεί;

Κ.Α.: Όχι, δεν ήταν σταθεροί πελάτες μας, οπότε δεν τους ξέρω απόλυτα.

Εισαγγελέας: Τα άλλα τρία άτομα τα ξαναείδατε;

Κ.Α.: Όχι, και δεν τα ξαναείχα δει ποτέ στην περιοχή.

Εισαγγελέας: Εκείνη την ώρα που σπάει το τζάμι, τους άλλους 3 τους βλέπετε;

Κ.Α.: Όχι.

Εισαγγελέας: Εσείς φοβηθήκατε για τη μηχανή που είχατε παρκάρει εκεί;

Κ.Α.: Ναι, γιατί την είχα παρκάρει στο πεζούλι. Είμαι στην Ομόνοια και βλέπω τρεις περίεργους να είναι δίπλα στη μηχανή μου και να υπάρχει ένταση και φωνές. Ήταν η μηχανή μου, μπορεί να μου έκαναν ζημιά, δεν τους ήξερα.

Πρόεδρος: Ποιος μπήκε και πήρε το νερό;

Κ.Α.: Δύο και γίνανε τρεις, ένα από τα άτομα που τον εμποδίσανε.

Πρόεδρος: Ήταν από την αρχή μαζί;

Κ.Α.: Νομίζω ναι. Αυτός που ήρθε στο τέλος τον εμπόδισε να μπει.

Πρόεδρος: Δηλαδή αυτός που μπήκε στο τέλος ήταν περαστικός και κόλλησε εκεί στην ομάδα;

Κ.Α.: Όχι, γιατί, αν θυμάμαι καλά, ήρθε κατευθείαν εκεί.

Πρόεδρος: Όχι σαν άσχετος, δηλαδή;

Κ.Α.: Όχι, σαν να τον πήραν τηλέφωνο να του πούνε «έλα εκεί».

Πρόεδρος: Στο πρωτόδικο δικαστήριο είχατε πει ότι διαπληκτίζονταν.

Κ.Α.: Δεν μπορούσα να καταλάβω τι λένε. Ήταν σαν και οι 3 να τα έχουν βάλει με τον Κωστόπουλο.

Πρόεδρος: Και ο άλλος που ήρθε ήταν σαν να ήρθε να τους βρει;

Κ.Α.: Ναι.

Πρόεδρος: Και για αυτά που μας λέτε είστε σίγουρος;

Κ.Α.: Ναι.

Πρόεδρος: Και δεν είδατε τι έγινε μετά; Αν έφυγαν;

Κ.Α.: Όχι, γιατί ταυτόχρονα είχα να ασχοληθώ και με τους πελάτες.

Πρόεδρος: Όταν πήρε το νερό, ηρεμήσανε τα πράγματα;

Κ.Α.: Δεν νομίζω, δεν θυμάμαι να σας πω.

Χατζάκη [Σύνεδρος εξ αριστερών]: Εσείς πόσο καιρό εργαζόσασταν στον Βενέτη;

Κ.Α.: 31/12/17 είχα ξεκινήσει περίπου.

Χατζάκη: Σχεδόν ένα χρόνο, παραπάνω.

Πρόεδρος: Νόμιζα είπατε 6 μήνες;

Εισαγγελέας: 9 μήνες είναι.

Κ.Α.: 9 μήνες περίπου και μέχρι 2 μήνες μετά από το σκηνικό και μετά άλλαξα.

Χατζάκη: Επομένως πηγαίνατε εκεί κάθε μέρα. Απέναντι το κοσμηματοπωλείο το γνωρίζατε. Είχατε δει αν έχει κάμερα;

Κ.Α.: Όχι, δεν το είχα παρατηρήσει.

Χατζάκη: Ο Βενέτης είχε κάμερα;

Κ.Α.: Ναι, είχε μέσα και φαίνεται.

Χατζάκη: Άλλα μαγαζιά να έχουν κάμερα εκεί;

Κ.Α.: Λογικά και το «Ζαχαροκάλαμο» νομίζω, και νομίζω μπορεί να έχει και το «Άρωμα».

Χατζάκη: Μπορεί να είχανε ή το είχατε δει;

Κ.Α.: Όταν είναι τέτοια καταστήματα θα βάλουν κάμερες.

Χατζάκη: Την ώρα του περιστατικού, είδατε κάποιον να τραβάει βίντεο με το κινητό του;

Κ.Α.: Κάποιος θα έβγαλε κινητό.

Χατζάκη: Αν εσείς είδατε;

Κ.Α.: Όχι.

Πρόεδρος: Δεν έφυγε κάποιος να πάει να δει τι γινόταν;

Κ.Α.: Μόνο προς το τέλος πρέπει να βγήκε κάποιος έξω, όταν τον είχανε βάλει στο ασθενοφόρο.

Παπαπαντολέων: Εσείς, όταν τον βλέπετε και έρχεται στο κατάστημα, νιώθετε ότι είναι ένα πρόσωπο απειλητικό;

Κ.Α.: Εκείνη τη στιγμή όχι.

Παπαπαντολέων: Πότε νιώσατε ότι κινδυνεύετε;

Κ.Α.: Όταν είδα έναν άγνωστο να κατευθύνεται προς τα κάτω, προς Πατησίων και κράταγε το τζάμι. Και αυτό είναι επειδή δεν τον ξέρω και δεν ξέρω τι θέλει να κάνει.

Παπαπαντολέων: Δεν σας έχουν εντυπωθεί μου κάνει εντύπωση, δεν το βλέπουμε κάθε μέρα. Φώναζε ο κόσμος; Όταν ακούσατε το σπάσιμο των τζαμιών δεν φώναζε ο κόσμος;

Κ.Α.: Δεν θυμάμαι.

Παπαρρούσου: Τους κατηγορούμενους εσείς τους γνωρίζατε;

Κ.Α.: Όχι, φατσικά τον έναν. Μόνο τον κοσμηματοπώλη φατσικά.

Παπαρρούσου: Μετά το συμβάν, έτσι όπως το βιώσατε εσείς, συζητήσατε καθόλου με συναδέλφους, με τη γειτονιά;

Κ.Α.: Με τη γειτονιά, όχι. Με τους συναδέλφους, υπήρχαν κάποια σχόλια «να μην ανακατευτώ», να πω ότι «δεν είδα τίποτα», κ.λ.π.

Παπαρρούσου: Δηλαδή σχόλια από ποιον;

Κ.Α.: Μου έλεγαν «μη μπλέξεις».

Παπαρρούσου: Για ποιο λόγο να μπλέξετε; Δηλαδή μπλέξιμο είναι αυτό; Να έρθετε να καταθέσετε στο δικαστήριο;

Πρόεδρος: Με την έννοια την γενική «μη μπλέξεις»; Ή κάτι άλλο;

Κ.Α.: Ότι «μην μπλέξεις με το συμβάν, μείνε μακριά», το γενικό.

Πρόεδρος: Όχι κάτι ειδικότερο με τη συγκεκριμένη περίπτωση;

Κ.Α.: Όχι, όχι. Γιατί δεν τον ήξερα καθόλου.

Παπαρρούσου: Έχετε εισφέρει στην κατάθεσή σας στο Α' βαθμό κάτι που ακούσατε να λένε οι αστυνομικοί;

Κ.Α.: Είχε τελειώσει όλο το σκηνικό και δύο αστυνομικοί μπαίνουν να ζητήσουν οινόπνευμα και ο ένας τον αποκάλεσε «τον πούστη» ή «την πουστάρα» και μου έκανε εντύπωση, και είδα τι αντιπροσωπεύει είπα: «εντάξει, μπορεί να τον ξέρανε, και γι' αυτό»

Αναγνωστόπουλος: Είπατε ότι συζητήσατε εκ των υστέρων με τους συναδέλφους σας και υπήρχε η προτροπή να μην καταθέσετε. Πότε έγινε αυτο;

Κ.Α.: Και πριν, και μετά την κατάθεση. Τις επόμενες μέρες.

Αναγνωστόπουλος: Στην κατάθεση αυτή, αφού είναι τρεις ώρες μετά το περιστατικό, τα θυμόσασταν καλύτερα τότε;

Κ.Α.: Ναι, έχουν περάσει κάποια χρόνια.

Αναγνωστόπουλος: Λέτε λοιπόν ότι: «μετά από λίγο, όπως κατάλαβα, ο αποθανών πήρε έναν πυροσβεστήρα και άρχισε να σπάει τις τζαμαρίες του κοσμηματοπωλείου».

Κ.Α.: Τώρα δε θυμάμαι κάποια πράγματα. Τότε θυμόμουν.

Αναγνωστόπουλος: Μετά το περιστατικό γνωρίζετε αν το κοσμηματοπωλείο ξανάνοιξε; Αν ξαναλειτούργησε;

Κ.Α.: Αν θυμάμαι καλά έμεινε κάποιες μέρες κλειστό.

Αναγνωστόπουλος: Επειδή δεν έχει ξανανοιξεί. Θυμάστε αν έχουν γίνει περιστατικά μετά το περιστατικό, συγκεντρώσεις και λοιπά;

Κ.Α.: Ναι, εννοείται τα βράδια, επειδή είχε πεθάνει ο Κωστόπουλος εκεί, συγκεντρωνόντουσαν, κεράκια - και λογικό το βρίσκω. Πρέπει να ήταν 2-3 φορές.

Γλύκας: Λογικά η παρότρυνση «μην μπλέξεις τώρα» έγινε καλοπροαίρετα, όχι για λόγους κατήχησης.

Κ.Α.: Όχι κατήχηση.

Γλύκας: Είναι τρεις άνθρωποι που προσπαθούσαν να τον ηρεμήσουν. Αυτό είναι περίπου 14:20 - 14:40. Θα μπορούσε να είναι και 14:30; Στο προηγούμενο στάδιο της μάρτυρος; Και εκεί η μάρτυς είτε καθαρά ότι παρουσιάζει την ίδια εικόνα, ότι είναι ανήσυχος, και στρεσαρισμένος, κ.λ.π.

Κ.Α.: Απόκλιση 4 λεπτά περίπου.

Γλύκας: Φαινόταν ένας άνθρωπος στρεσαρισμένος;

Κ.Α.: Το πιο απειλητικό ήταν ότι τον πιάσανε να μη μπει μέσα στο μαγαζί. Δεν φαινόταν κάτι άλλο.

Γλύκας: Φαίνεται ένας μοτοσικλετιστής του ΕΚΑΒ, και τον έπιασαν από το λαιμό, να του περάσουν έναν επίδεσμο;

Κ.Α.: Που νομίζω δεν του τον φόρεσαν καλά.

Γλύκας: Πήρε, έχετε πει, ένα κομμάτι γυαλί και άρχισε να κυνηγάει περαστικούς;

Κ.Α.: Ναι, έτσι φάνηκε.

Γλύκας: [Διαβάζει] «Μετά από λίγο πήρε έναν πυροσβεστήρα και άρχισε να σπάει τη τζαμαρία ενός κοσμηματοπωλείου».

Κ.Α.: Δεν είμαι σίγουρος και δε θυμάμαι.

Πρόεδρος: Πρώτα μπήκε ο ένας από τους τρεις, να πάρει το νερό, και μετά εμπόδισε τον Κωστόπουλο να μπει;

Κ.Α.: Πρώτα τον εμποδίσανε και μετά πήγε να πάρει το νερό.

Πρόεδρος: Στην προανακριτική το είπατε διαφορετικά: ότι ο ένας μπήκε στο κατάστημα να αγοράσει ένα μπουκαλάκι νερό, μετά, ενώ έβγαινε ο άντρας [Κωστόπουλος], πήγε να μπει και τον εμπόδισε.

Κ.Α.: Εγώ έχω δώσει μια κατάθεση επιτόπου, δεν έχω πάει ποτέ σε εισαγγελία.

Πρόεδρος: Του δώσανε όμως πρώτα το νερό και μετά πήγε να μπει στο Βενέτη;

Κ.Α.: Μπορεί. Απλά θυμάμαι ότι όντως του έχουν πάρει ένα νερό και ο ένας τον εμποδίζει. Τώρα αν του πήρανε πρώτα το νερό και μετά τον εμποδίσανε, δεν το θυμάμαι.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση του μάρτυρα Κ.Α.]

Αναγνωστόπουλος: Κυρία πρόεδρε, με το 358 ΚΠΔ ένα σχόλιο. Επειδή στη δικογραφία δεν υπάρχει κάτι [...] ο μοναδικός μάρτυρας, ο οποίος είναι αυτόπτης και κατέθεσε τρεις ώρες μετά το περιστατικό, η αστυνομία τον βρήκε. Με όσα κατέθεσε τότε προκύπτει αναμφισβήτητα ότι την τζαμαρία την έχει σπάσει ο Κωστόπουλος με τον πυροσβεστήρα.

Γλύκας: Το χρονικό διάστημα της κατάθεσης αυτής είναι ακριβώς μετά την προηγούμενη κατάθεση της κυρίας Δ.Χ. [...] η άποψη της υπεράσπισης είναι ότι οι ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις έχουν ξεκινήσει από τις 14:30 και δεν έχουν καμία σχέση με τα χτυπήματα.

Κ.Μ., συγγενής του θύματος

[Προσέρχεται η μάρτυρας Κ.Μ.]

Πρόεδρος: Ελάτε κυρία Κ.Μ.

Κ.Μ.: Εγώ είμαι αδερφή της μητέρας. Πήγα κι έκανα την αναγνώριση, με πήραν τηλέφωνο Σάββατο πρωί. Μου είπαν ότι ο ανιψιός μου «μπήκε με μαχαίρι στο κοσμηματοπωλείο για να κλέψει και, στην προσπάθεια του να διαφύγει, κατέληξε». Και, ταυτόχρονα, «έχουμε συλλάβει» μου είπαν «και τον χρυσοχόο και τον άλλο, γιατί δεν ξέρουμε αν κατέληξε από την προσπάθεια του να διαφύγει ή από τη συμπλοκή».

Πρόεδρος: Τι ώρα σας πήραν τηλέφωνο;

Κ.Μ.: 8 η ώρα το πρωί, το Σάββατο. Φανταζόμουν ότι αφού πέρασε τη τζαμαρία θα είχε αίματα, θα ήταν σφαγμένος, και τους είπα «σας παρακαλώ, σιγά-σιγά το σεντόνι». Και μου ξεσκεπάζουν το κεφάλι. Ήταν πρησμένος, μελανιασμένος, μπλε και κόκκινο χρώμα το πρόσωπό του. Και τους λέω «ξεσκεπάστε και το υπόλοιπο σώμα για να δω πώς πέθανε». Όλα του τα ακροδάχτυλα του λιωμένα και μελανιασμένα, το παντελόνι του κατεβασμένο και φαινόταν το εσώρουχο. Δεν είχε ίχνος γρατζουνιάς σε όλο του το σώμα, πέρα από μια μελάνια.

Πρόεδρος: Πού; Θυμάστε;

Κ.Μ.: Στον λαιμό του. Και είδα και το τατουάζ που είχε, μας είπαν ότι είχε και ένα κινητό που το είχε η αστυνομία, και μου είπαν ότι αν υπήρχε έστω και ένα στυλό, εμείς θα σας το δίναμε. Τα κλειδιά μου τα παρέδωσε την ημέρα της κηδείας ο κύριος που είχε το γραφείο τελετών, ένα μπρελόκ μπλε, σπασμένο, με 2-3 κλειδιά.

Πρόεδρος: Στο σπίτι πήγατε μετά;

Κ.Μ.: Όχι, όχι, δεν πήγα ποτέ.

Πρόεδρος: Και το σκυλάκι έμεινε εκεί;

Κ.Μ.: Πήγε ο άλλος μου ανιψιός και το πήρε.

Πρόεδρος: Εσείς είχατε επαφές; Τον βλέπατε;

Κ.Μ.: Ναι. Εγώ εμένα στην επαρχία.

Πρόεδρος: Και ήρθατε στην Αθήνα για την αναγνώριση;

Κατς: Ναι.

Πρόεδρος: Από την αστυνομία, ποιους ειδοποίησαν;

Κ.Μ.: Την αδερφή μου την ειδοποίησα εγώ.

Αναγνωστόπουλος: Είπατε, τα κλειδιά, σας είπε ο άνθρωπος από το γραφείο τελετών ότι τα είχε στην τσέπη του;

Κ.Μ.: Περιμένε απ' έξω να παραλάβει τη σορό, ο κύριος που είχε το γραφείο τελετών. Αφού τα κλειδιά δεν βρεθήκαν πουθενά, σήκωσε το καπάκι από το φέρετρο και τα είχε στο σακάκι που ήταν ντυμένος και τα είχε βάλει ένας αστυνομικός, έτσι μας είπαν. Το παντελόνι όταν πήγα και τον είδα στην αναγνώριση ήταν τελείως κατεβασμένο, και ο αστυνομικός είπε ότι τα κλειδιά ήταν μέσα στο παντελόνι.

Αναγνωστόπουλος: Α, έτσι σας το είπε ο αστυνομικός ότι ήταν μέσα στο παντελόνι;

Κ.Μ.: Ναι.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση της μάρτυρα Κ.Μ.]

Λ.Ι., φίλη του θύματος

[Προσέρχεται η επόμενη μάρτυρας]

Πρόεδρος: Εσείς είστε φίλη του;

Λ.Ι.: Είμαι φίλη του από το σχολείο, από το Δημοτικό, από 8 χρονών ήμασταν φίλοι μέχρι τη μέρα που πέθανε.

Πρόεδρος: Τι θέλετε να μας πείτε;

Λ.Ι.: Θέλω να σας πω ότι ο Ζαχαρίας ήταν ένα πολύ έρεμο άτομο, ένιωθε πάντα άνετα περισσότερο στο να δίνει παρά να παίρνει. Δεν ήταν ένας άνθρωπος που θα χρησιμοποιούσε βία σε καμία περίπτωση, ούτε φυσικά να μπει κάπου να ληστέψει.

Πρόεδρος: Ήταν γενικά κατά των παράνομων πράξεων;

Λ.Ι.: Δεν είχε παραβατικές συμπεριφορές γενικά.

Πρόεδρος: Ήταν, δηλαδή, ένας άνθρωπος που ήθελε να ζει στη νομιμότητα, όπως ένας κανονικός άνθρωπος.

Λ.Ι.: Ούτε το ήθελε ούτε ζούσε με βία. Με βία ζούσε, αλλά ως θύμα.

Πρόεδρος: Είχατε διατηρήσει επαφές και μετά από το σχολείο;

Λ.Ι.: Ναι.

Πρόεδρος: Δηλαδή;

Λ.Ι.: Φύγαμε να σπουδάσουμε, εκείνος πήγε Θεσσαλονίκη, εγώ Κοζάνη, αυτός παρέμεινε μετά στην Αθήνα, εγώ γύρισα στην επαρχία.

Πρόεδρος: Μιλούσατε στο τηλέφωνο ή βρισκόσασταν;

Λ.Ι.: Και τα δύο. Βρισκόμασταν λίγο πιο σπάνια.

Πρόεδρος: Τώρα εδώ φαίνεται ότι βρίσκεται σε μια κατάσταση δυσκολίας, να το πω έτσι, ζητούσε βοήθεια κ.λπ. Είχε τέτοιες εμπειρίες στο παρελθόν;

Λ.Ι.: Είχε εμπειρίες, είχε δεχτεί βία πολλές φορές. Γενικά ο Ζαχαρίας ήταν ένας άνθρωπος που φοβόταν πολύ, ακόμα και με σκυλιά που μπορεί να του γάβγιζαν. Εκείνη τη μέρα πιστεύω πως κάποιος του επιτέθηκε, εκείνος προσπάθησε να πάει στο Βενέτη, που και εκεί δεν τον άφησαν να μπει, και το κοσμηματοπωλείο ήταν το μόνο μαγαζί που θα μπορούσε να μπει μέσα.

Πρόεδρος: Ήταν ένας άνθρωπος, δηλαδή, που δεν θα έκανε ποτέ κλοπή και ληστεία;

Λ.Ι.: Όχι, σε καμία περίπτωση, δεν το είχε!

Πρόεδρος: Φίλους είχε;

Λ.Ι.: Ξέρω κάποιους.

Πρόεδρος: Ήταν κάποιο πρόσωπο εκεί μαζί του, από τα βιντεο που είδατε;

Λ.Ι.: Δεν αναγνώρισα κάποιον, αλλά το έχω δει αποσπασματικά το βίντεο.

Εισαγγελέας: Την κυρία Σ. την ξέρετε εσείς;

Λ.Ι.: Ναι, μας γνώρισε ο Ζαχαρίας, από φιλοζωικές δράσεις.

Εισαγγελέας: Την κ. Σ. την ξέρατε στην Αθήνα ή στην Ιτέα;

Λ.Ι.: Εμείς γνωριστήκαμε από το τηλέφωνο, λόγω υιοθεσίας σκυλιού, και πήγα μετά στη Λαμία να τη δω.

Εισαγγελέας: Είχε επικοινωνία με τον Κωστόπουλο; Είχε περισσότερη επικοινωνία με εσάς ή με την κ. Σ.;

Λ.Ι.: Δεν μπορώ να το γνωρίζω αυτό.

Πρόεδρος: Η κυρία Σ. δεν είχε εργαστεί εκεί στην περιοχή σας;

Λ.Ι.: Ναι, ως νηπιαγωγός.

Πρόεδρος: Αλλά δεν τη γνωρίζατε...

Παπαπαντολέων: Υπάρχει εδώ ένας ισχυρισμός ότι πέθανε από το φόβο του. Θέλω να σας ρωτήσω, επειδή είπατε ότι φοβόταν συχνά από επεισόδια βίας. Σε αυτά τα επεισόδια τον είχατε μεταφέρει ποτέ στο νοσοκομείο;

Λ.Ι.: Όχι.

Παπαπαντολέων: Φοβόταν αλλά δεν είχε σωματική αποτύπωση;

Λ.Ι.: Τον είχαν χτυπήσει, αλλά από το φόβο του όχι, δεν είχε ποτέ κάτι.

Παπαπαντολέων: Τι έκανε ο Ζαχαρίας στη ζωή του; Τι εργασία έκανε; Αν ήταν στα δημόσια πράγματα, με τι ασχολούνταν;

Λ.Ι.: Ο Ζαχαρίας ήταν ένας άνθρωπος με πολύ καλλιτεχνική φύση, έγραφε, έκανε τα σόου του...

Πρόεδρος: Ζούσε ήσυχα δηλαδή.

Λ.Ι.: Ναι.

Παπαπαντολέων: Ήταν ένας άνθρωπος περιθωριακός η κοινωνικός;

Λ.Ι.: Ναι, και όσοι τον γνώριζαν τον αγαπούσαν αμέσως, δεν είχε εκρήξεις, δεν θύμωνε.

Παπαπαντολέων: Μήπως ήταν ένας εγκληματίας ψυχρός που ετοίμαζε τις ληστείες, τις κλοπές του κ.λπ.;

Λ.Ι.: Ε καλά τώρα, όχι.

Παπαρρούσου: Πείτε μου πώς σας φαίνεται η εικόνα που προσπαθούν να περάσουν για τον Ζαχαρία με ένα μαχαίρι στο χέρι στο κοσμηματοπωλείο.

Λ.Ι.: Δεν το πιστεύω με τίποτα ότι είχε μαχαίρι στο χέρι. Ο Ζαχαρίας όταν μπήκε στο κατάστημα, τον κλειδώσανε και ήξερε εκείνη την ώρα ότι θα μπορούσε να πεθάνει, με βάση όλα αυτά που έχει ζήσει στο παρελθόν.

Πρόεδρος: Αυτά είναι κρίσεις δικές σας. Εμείς θέλουμε να μας πείτε γεγονότα. Αν υπάρχουν κάποια γεγονότα που δικαιολογούν την άποψή σας.

Λ.Ι.: Ο Ζαχαρίας όσες φορές είχε δεχτεί επίθεση προσπαθούσε να ξεφύγει. Όμως ποτέ δεν είχε εγκλωβιστεί κάπου.

Πρόεδρος: Είχε δεχτεί επιθέσεις που είχε πάει και στο νοσοκομείο να ζητήσει ιατρική βοήθεια;

Λ.Ι.: Δεν είμαι σίγουρη. Μπορεί και να υπήρχε μια φορά.

Πρόεδρος: Σας είχε πει κάτι που να μπορείτε να θυμηθείτε;

Λ.Ι.: Επειδή ήταν πολλές οι φορές... [...] Μου τα είχε πει ο ίδιος. Παρουσία μου δεν γινόταν τίποτα.

Πρόεδρος: Αυτό του είχε δημιουργήσει φόβο; Είχε ενα φοβικό σύνδρομο;

Λ.Ι.: Σύνδρομο δεν θα το έλεγα...

Πρόεδρος: Αν ήταν ένας άνθρωπος που φοβόταν με το παραμικρό, που πανικοβαλλόταν;

Λ.Ι.: Όχι με το παραμικρό. Αν θα περνούσε ένας άνθρωπος δίπλα του και θα φοβόταν, όχι. Εδώ μιλάμε για μια ωμή βία.

Πρόεδρος: Δεν μιλάμε για τη βία που έγινε εδώ, μιλάμε για τον άνθρωπο.

Αναγνωστόπουλος: Εσείς γνωρίζετε όλα τα περιστατικά που είχε επισκεφθεί νοσοκομείο;

Λ.Ι.: Δεν είμαι σίγουρη.

Αναγνωστόπουλος: Λογικό. Γνωρίζετε κάποιο περιστατικό ότι επισκέφτηκε ένα νοσοκομείο, σύμφωνα με την κατάθεση της κυρίας Σπ., μετά από μία παράσταση στο Νιάρχος;

Λ.Ι.: Δεν θυμάμαι, είναι πολλά τα χρόνια.

Γλύκας: Είπατε κάτι που μου έκανε εντύπωση, ότι δεν είχε βρεθεί ποτέ εγκλωβισμένος. Γιατί το είπατε αυτό;

Λ.Ι.: Ήταν στο δρόμο συνήθως.

Γλύκας: Ξέρετε αν είχε θέματα απεξάρτησης; Ότι είχε πάει σε πρόγραμμα απεξάρτησης του ΚΕΘΕΑ για να απαλλαγεί από αυτό;

Λ.Ι.: Δεν το γνωρίζω. Δεν έχω τετοια πληροφορία εγώ.

Γλύκας: Με βάση την κατάθεση ήταν εκείνος που πέταξε τον πυροσβεστήρα στην τζαμαρία. Αυτό δεν είναι βίαιο περιστατικό;

Λ.Ι.: Όχι.

Γλύκας: Είχε δώσει και συνεντεύξεις, είχε δώσει στην εφημερίδα «Documento»;

Λ.Ι.: Πιθανόν.

Γλύκας: Ξέρετε αν είχε χαρακτηρίσει τον εαυτό του «κλεπτομανή»;

Λ.Ι.: Δεν θυμάμαι.

Γλύκας: Λέει «πέρασα φάση που ήμουν κλεπτομανής».

Πρόεδρος: Γνωρίζετε εσείς;

Λ.Ι.: Δεν το γνωρίζω, μπορεί να μιλάει για την εφηβεία του.

Γλύκας: Το έχει πει ο ίδιος, δεν το έχω πει εγώ.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση της μάρτυρα Λ.Ι.]

Έλενα – Όλγα Χρηστίδη, ψυχολόγος, ψυχοθεραπεύτρια

Πρόεδρος: Η κυρία Χρηστίδη. Εσείς είστε ψυχολόγος...

Χρηστίδη: Υποψήφια διδάκτορας στο ΕΚΠΑ, έχω διδάξει πρώτα μαθήματα για τις ψυχοκοινωνικές υπηρεσίες σχετικά με την σεξουαλικότητα και το φύλο. Τον γνώριζα και κάναμε παρέα από το 2012. Για την προσωπικότητά του μπορώ να πω πολλά πράγματα. Μας έκανε εντύπωση η εικόνα που προσπαθούσε να δημιουργηθεί από τα ΜΜΕ μετά τις πρώτες ώρες του περιστατικού.

Πρόεδρος: Τι ήταν αυτό που σας έκανε εντύπωση;

Χρηστίδη: Περί βίας, ληστείας, επιθετικότητας.

Πρόεδρος: Δηλαδή ότι είχε αναφερθεί το περιστατικό ως περιστατικό ληστείας;

Χρηστίδη: Ήταν κάτι που δεν θα μπορούσε να αφορά τον Ζακ. Τον γνώρισα σε δράσεις για την ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, για την ορατότητα για τον HIV, για τα ανθρώπινα δικαιώματα...

Πρόεδρος: Δηλαδή κάνατε παρέα στα πλαίσια αυτής της εξειδίκευσής σας;

Χρηστίδη: Κάναμε φιλική παρέα, δεν είχα σχέση μαζί του σύμφωνα με τον επαγγελματικό μου ρόλο. Ήμασταν φίλοι. Το βασικό χαρακτηριστικό του και πολύ κεντρικό, ήταν αυτό το στοιχείο, όχι απλά της μη βίας, αλλά είχε και μια έντονη αντίδραση αποφυγής σε ό,τι αφορά τη βία. Γενικά, όχι μόνο σε ένα θεωρητικό επίπεδο, αλλά σε ένα προσωπικό επίπεδο ήταν κάτι που δεν άντεχε. Μαζεύομασταν να δούμε ταινία και δεν υπήρχε περίπτωση να δούμε ταινία με βία εάν ήταν και ο Ζακ μέσα. Γνωρίζαμε ότι ο Ζακ δεν μπορούσε να συμμετέχει ούτε έτσι σε μια τέτοια συνθήκη, πόσο μάλλον με αυτό τον τρόπο. Προσωπικά είχα υπάρξει σε περιπτώσεις που ο Ζακ είχε δεχτεί επιθέσεις ή σεξουαλικές παρεμβάσεις. Το 2012-13, ήταν και φορτισμένες περίοδοι τότε, αλλά έχω βρεθεί και μεσημέρι γιατί κάνει εντύπωση γιατί να αντιδράσει έτσι μεσημέρι. Και στις δύο περιπτώσεις είχε δεχτεί παρενόχληση, μία επιθετική διάθεση εναντίον του.

Πρόεδρος: Δηλαδή δέχτηκε σωματική επίθεση;

Χρηστίδη: Δεν είχε δεχτεί μπροστά μου σωματική επίθεση, αλλά γνωρίζω ότι είχε δεχτεί και μεσημέρι. Δεν λέω ότι του επιτίθονταν κάθε μέρα, αλλά είχε συμβεί, και πάντα είχε την ίδια αντίδραση, να τρέξει. Η αντίδρασή του ήταν πάντα η ίδια: έφευγε. Σε περιπτώσεις που ήμουν μπροστά, η μία ήταν βράδυ, ήταν μια παρέα νέων αντρών που ερχόντουσαν προς το μέρος μας με παρενοχλητική διάθεση. Τρία άτομα ήμασταν, μετά από μία εκδήλωση. Η δική μου τάση ήταν να απαντήσω, με τράβαγε επιτακτικά από το χέρι για να φύγουμε. Η δεύτερη περίπτωση ήταν μεσημέρι που μπαίναμε στο μετρό στο Μοναστηράκι, κρατούσαμε κάποιες πικέτες που έλεγαν «Free Hugs», δωρεάν αγκαλιές για όλους, ήταν μια δράση εναντίον του στίγματος και των διακρίσεων.

Μόλις άκουσε τον διαπληκτισμό στο τρένο, ξανά με τράβηξε να μπούμε στο επόμενο τρένο. Αυτά που γνωρίζω και έχω δει, ακριβώς το ίδιο αλλά σε πολύ τραγικά μεγαλύτερο βαθμό ήταν αυτό όπως εγώ το κατάλαβα που συνέβη εκείνη τη μέρα.

Πρόεδρος: Με το αλκοόλ ποια ήταν η σχέση του;

Χρηστίδη: Μια σχέση κοινωνικής κατανάλωσης. Δεν είχε εξαρτήσεις.

Πρόεδρος: Με το ζήτημα της παραβατικότητας. Όταν κάνουν παρέα κάποιιοι άνθρωποι περισσότερο χρόνο, μιλάνε για διάφορα. Για το θέμα της παραβατικότητας μπορείτε να μας πείτε τη θέση του;

Χρηστίδη: Η θέση του ήταν πάντα ενάντια κάθε είδους παραβατικότητας.

Πρόεδρος: Εδώ φαίνεται ότι μπήκε σε ένα κατάσταση, χωρίς να είναι δικός του ο χώρος και διερευνάται για ποιο λόγο μπήκε σε αυτό το κατάσταση.

Χρηστίδη: Για μένα τουλάχιστον, ήταν δυστυχώς μια απλή επιβεβαίωση όσων ξέραμε για τον Ζακ. Κάτι συνέβη, τον τρόμαξε και έψαχνε να βρει καταφύγιο.

Πρόεδρος: Θα πήγαινε σε κάποιο κατάσταση να πάρει πράγματα χωρίς να πληρώσει;

Χρηστίδη: Ποτέ. Όχι μόνο επειδή δεν το είχε ανάγκη, αλλά επειδή η προσωπικότητά του ήταν τέτοια. Ήταν ο φόβος του τέτοιος που δεν θα έθετε τον εαυτό του σε κίνδυνο. Ο ίδιος φοβόταν να γυρίσει μόνος του σπίτι. Εδώ με είχε πάρει τηλέφωνο να πάω να του σκοτώσω μια κατσαρίδα το σπίτι. Δεν ήταν άνθρωπος που... Ο Ζακ είχε πολύ θάρρος στο δημόσιο λόγο, και αυτό ήταν το αντιστάθμισμά του στον φόβο. Έβρισκε θάρρος μέσα στην κοινότητα περισσότερο από άλλους. Σε προσωπικό επίπεδο, ήταν ένας άνθρωπος συνεσταλμένος. Ακόμα και η σωματοδομή του, φορούσαμε το ίδιο μέγεθος μπλουζάκι, ήταν μικροκαμωμένος, γι' αυτό δεχόταν πολλές παρενοχλήσεις στον δημόσιο χώρο, γιατί δεν ήταν ιδιαίτερα αρρενωπός και ξεχώριζε.

Παπαρρούσου: Έχετε δει καθόλου το βίντεο;

Χρηστίδη: Ναι.

Παπαρρούσου: Έχετε καταφέρει να αποτιμήσετε καθόλου τη δράση των κατηγορουμένων; Έχετε ενδείξεις εσείς για κάποια ψυχική κατάσταση και θέση απέναντι στο θύμα;

Πρόεδρος: Αυτή είναι ερώτηση κρίσεως...

Παπαρρούσου: Είναι ψυχολόγος, αν έχει βγάλει κάποια συμπεράσματα με την επαγγελματική της ιδιότητα.

Γλόκας: Εγώ δεν μιλάω...

Πρόεδρος: Είναι πάντως μια κρίση, δεδομένης της παρατήρησης...

Παπαρρούσου: Σε δεδομένα επιστημονικά που βασίζονται στο επάγγελμά της.

Πρόεδρος: Ας πείτε, λόγω του επαγγέλματος.

Χρηστίδη: Αυτό που μπορέσαμε να παρατηρήσουμε είναι αυτή η βιαιότητα που δεν σταματούσε, δεν είχε καμιά λογική συνέχεια, εκτός από μια για οποιονδήποτε λόγο ότι μπορούν να το κάνουν αυτό και να συνεχίσουν χωρίς να δίνουν σημασία για το τι συνέβη.

Πρόεδρος: Πήγαινε σε αυτό τον δρόμο; Είχε σχέση με αυτά τα καταστήματα;

Χρηστίδη: Όχι, δεν νομίζω. Αυτό που μπορώ να πω με την επιστημονική μου ιδιότητα - και υπάρχει και σε σχετική βιβλιογραφία - είναι ότι, ένας άνθρωπος, όταν βρίσκεται σε επικινδυνότητα για τη σωματική του ακεραιότητα συμβαίνει το "flight or fight".

Πρόεδρος: Στα ελληνικά να μας το πείτε.

Χρηστίδη: Δηλαδή όταν ένας άνθρωπος νιώθει ότι δέχεται απειλή, έχει 2-3 αντιδράσεις. Η μία είναι να φύγει, να τρέξει, η άλλη είναι να παγώσει και η άλλη είναι να μείνει και να αντιδράσει, και να παλέψει με ό,τι ή όποιον τον απειλεί. Με τον Ζακ, δεν υπάρχει περιστατικό που η αντίδρασή του να μην είναι της διαφυγής, του τρεξίματος. Ακόμα και στα πιο καθημερινά περιστατικά, δεν υπήρχε περίπτωση να μην μου πει «πάμε να φύγουμε», να με τραβάει από το μανίκι.

Γλόκας: Είπατε μια εικόνα που είναι εντελώς διαφορετική από αυτή που είπαν 10-12 μάρτυρες. Ακούστηκε πριν από λίγο ότι κρατούσε μαχαίρι...

Πρόεδρος: Την ερώτηση κάντε.

Γλύκας: Πώς εξηγείτε το ότι επιτέθηκε σε διασώστη του ΕΚΑΒ, σε κόσμο; Αυτό που μας εξηγείτε είναι μια τελείως άλλη εικόνα από αυτά που έχουν κατατεθεί. Πώς το εξηγείτε αυτό;

Χρηστίδη: Δεν θα μου έκανε καθόλου εντύπωση το πώς διαμορφώθηκε μια τέτοια απάντηση από τους μάρτυρες...

Γλύκας: Η ερώτηση είναι άλλη.

Χρηστίδη: Μα αυτό με ρωτήσατε, πώς το εξηγώ. Το εξηγώ βάσει των κοινωνικών αυτοματισμών. Σε μια κοινωνία έχουμε κάποια αντανάκλαστικά άμεσα, βάσει των αναπαραστάσεων. Έτσι είδαμε και τα ΜΜΕ να παρουσιάζουν κάτι εντελώς διαφορετικό, και έτσι εξηγείται και η αφήγηση των μαρτύρων. Είδα το βίντεο. Και αν μας μαζέψετε εδώ, μπορεί σε αυτούς τους 10 ανθρώπους που θα δούμε αυτό το βίντεο, μπορεί να υπάρχουν κυρίαρχες δύο απόψεις για το τι έγινε. Μπορεί να μην είδα τον Ζακ να σπάει την τζαμαρία, είδα τον Ζακ να κρατάει έναν πυροσβεστήρα, να προσπαθεί να σπάσει την πόρτα, να είναι αδύναμος. Αυτό κάποιος, ανάλογα με το τι εικόνα έχει για αυτόν τον άνθρωπο, μπορεί να το ερμηνεύσει ως ακραία επιθετικότητα ή να δει έναν άνθρωπο που, νιώθοντας αδύναμος, να προσπαθεί να απεγκλωβιστεί από αυτό το μέρος.

Γλύκας: Ήταν μέσα στο κοσμηματοπωλείο, έχει απειλήσει, κρατάει μαχαίρι...

Παπαπαντολέων: Δεν έχει απειλήσει. Ποιον απειλεί; Τα μπιζουδάκια;

Αναγνωστόπουλος: Η περιουσία απειλείται ή όχι;

Γλύκας: Εγώ δεν παρεμβαίνω στην υποστήριξη κατηγορίας. Επειδή ακούμε μια θεωρία...

Χρηστίδη: Με ρωτήσατε πώς το εξηγώ, πρέπει να αντλήσω πληροφορίες από την επιστήμη μου για να το εξηγήσω.

Γλύκας: ... πραγματικά περιστατικά, και όποια λακτίσματα έχουν βρει - κακώς - τον θανόντα... βλέπουμε έναν άνθρωπο να...

Πρόεδρος: Έδωσε εξήγηση.

Γλύκας: ... και κυρίως να έχει επιτεθεί με γυαλί μεγάλο, σε αστυνομικούς, σε πολίτες, στον ΕΚΑΒίτη.

Πρόεδρος: Εδώ ο κύριος συνήγορος αναφέρεται στο γεγονός που πήρε το γυαλί ο Κωστόπουλος στο χέρι και σηκώθηκε πάνω.

Χρηστίδη: Αυτό είναι κλασικό παράδειγμα αντίδρασης σε βία. Έχει ήδη δεχτεί ακραία βία, είναι σε εξαιρετικά κρίσιμη κατάσταση, όπως αποδείχθηκε, για τη ζωή του. Εκείνη τη στιγμή είπαμε ότι ενεργοποιείται το «ή φεύγει από εκεί ή μένει και μάχεται». Δεν είδαμε να κάνει καμία επίθεση, προσπαθεί να φύγει. Το ότι αυτό ένας άνθρωπος μπορεί να το ερμηνεύσει ως επιθετικότητα, δεν θα το ερμηνεύσω εγώ, αλλά εξηγώ γιατί συνέβη. Η μάχη, το «fight» σε αυτή την περίπτωση είναι να μείνει εκεί, να στάθει στα πόδια του με το γυαλί στο χέρι. Ένας άνθρωπος που βρίσκεται σε σημείο θανάτου, θα κρατήσει οτιδήποτε βρει δίπλα του, μπορεί ένα γυαλί, ένα μπουφάν, ένα παπούτσι, νιώθοντας όπως σηκώνεται ότι αυτό θα τον διευκολύνει για να ανοίξει ο δρόμος όσο περπατάει.

Γλύκας: Η επίθεση στον εκαβίτη δεν είναι διαφυγή;

Χρηστίδη: Αυτό δεν είναι ερώτηση.

Γλύκας: Το είπε πριν ο μοναδικός αυτόπτης μάρτυρας.

Χρηστίδη: Ποια είναι η ερώτησή σας; Να σας βοηθήσω;

Γλύκας: Είπε ο μάρτυρας ότι πήρε το γυαλί και άρχισε να κυνηγάει περαστικούς.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση της μάρτυρα Χρηστίδη]

Πρόεδρος: Είναι εδώ ο κύριος Ραχής;

Διακοπή στις 11:52

Συνέχιση της διαδικασίας 12:30

Αθανάσιος Ραχής, αστυνομικός

[Προσέρχεται ο μάρτυρας Ραχής]

Ραχής: Αστυνομικός είμαι, αλλά εμείς πήγαμε μετά.

Πρόεδρος: Εσείς ερευνήσατε για τα στοιχεία που υπήρχαν;

Ραχής: Είδαμε ένα βίντεο από τον «Βενέτη».

Πρόεδρος: Κοιτάξατε ποια καταστήματα έχουν βίντεο;

Ραχής: Ναι, με τον υπαστυνόμο. Βρήκαμε το βίντεο από τον «Βενέτη» όπου είδαμε τον Κωστόπουλο να παραπατάει με άλλα τρία άτομα...

Πρόεδρος: Λοιπόν, να πούμε πρώτα αυτό. Πήρατε πρώτα το βιντεοληπτικό απ' τον «Βενέτη», από ποιον άλλον;

Ραχής: Είδαμε πρώτα αυτό, δεν τα γνωρίζω όλα, λόγω του βαθμού μου. Μετά, το «Πρώτο Θέμα», το υλικό που υπήρχε, και μετά κοίταξα τις κεραίες του κινητού του για να δω αν ήταν στο σημείο και ήταν.

Πρόεδρος: Δηλαδή σε ποιους δρόμους προσδιορίσατε ότι κινήθηκε;

Ραχής: Ναι, οι κεραίες χτυπούσαν Ομόνοια. Από πλατεία Αμερικής προς Ομόνοια, η τελευταία κεραία ήταν στο Ευαγγελισμό.

Πρόεδρος: Εμείς θέλουμε πριν όμως.

Ραχής: Πλατεία Αμερικής έως Ομόνοια, οι κεραίες δεν είναι η ονομασία των δρόμων, μια κεραία μπορεί να λέει «πλατεία Αμερικής», άλλη «Ομόνοια», δεν σου δείχνει ακριβώς πού βρίσκεσαι.

Πρόεδρος: Πήρατε, λοιπόν, από το «Πρώτο Θέμα». Από άλλα καταστήματα; Το κοσμηματοπωλείο δεν είχε;

Ραχής: Δεν είχε, όχι.

Πρόεδρος: Ποιο άλλο κατάστημα είχε; Αναζητήσατε όλες τις κάμερες;

Ραχής: Πολλά μπορούν να έχουν κάμερες, αλλά δεν έχουν καταγραφικό.

Πρόεδρος: Εσείς ρωτήσατε στα γύρω; Απέναντι τι είναι;

Ραχής: Εστιατόριο νομίζω έχει απέναντι.

Πρόεδρος: Και στα διπλανά;

Ραχής: Ναι, Μετέπειτα, αφού είδαμε το βιντεοληπτικό από το «Πρώτο Θέμα», πήγαμε να βρούμε τον κοσμηματοπώλη. Στην ερώτησή μου αν αναγνωρίζει τον εαυτό του με το ροζ μπολουζάκι, μας είπε «ναι».

Πρόεδρος: Πού τον βρήκατε;

Ραχής: Στο κατάστημα.

Πρόεδρος: Την ίδια μέρα;

Ραχής: Τον βρήκαμε έξω από το κατάστημα και τον συλλάβαμε.

Πρόεδρος: Ποιους άλλους αναζητήσατε;

Ραχής: Τον γείτονα που πήγε να βοηθήσει και χτύπησε και αυτός.

Πρόεδρος: Πώς βρήκατε άλλα άτομα; Αν βρήκατε.

Ραχής: Αναζητήσεις άλλες δεν κάναμε.

Πρόεδρος: Τα αναζητήσατε και δεν τους ήξερε κανείς; Ούτε μπορέσατε να τους ταυτοποιήσετε μέσω της υπηρεσίας;

Ραχής: Όχι, όχι.

Πρόεδρος: Τι άλλο βρήκατε;

Ραχής: Αυτά.

Εισαγγελέας: Τι βαθμό έχετε;

Ραχής: Υπαρχιφύλακας, τώρα αρχιφύλακας.

Πρόεδρος: Με τι αφορμή ανατέθηκε σε σας αυτή η έρευνα;

Ραχής: Εμείς, σαν υπηρεσία, για ό,τι γίνεται στο κέντρο έχουμε ενημέρωση.

Εισαγγελέας: Τι ήταν το σοβαρό εδώ;

Ραχής: Ότι άτομο μπήκε σε κοσμηματοπωλείο, στην προσπάθειά του να διαφύγει τραυματίστηκε και πήγε στον Ευαγγελισμό.

Εισαγγελέας: Μετά οι άλλες;

Ραχής: Μετά πήγαμε στο σημείο, μετά στον Ευαγγελισμό, που μας είπαν ότι απεβίωσε.

Εισαγγελέας: Αναφερθήκατε στο βίντεο του «Βενέτη». Κάτι πήγατε να πείτε.

Ραχής: Σε αυτό φαίνεται ο Κωστόπουλος να μπαίνει εντός του καταστήματος, παραπατώντας.

Εισαγγελέας: Μπήκε μέσα στον «Βενέτη»;

Ραχής: Ναι, παραπατώντας και ήταν εκεί τρία άτομα να τον βοηθήσουν, και του έδωσαν ένα νερό.

Εισαγγελέας: Είδατε να μπαίνει μέσα στον «Βενέτη»;

Ραχής: Ναι, και ένα άτομο του έδωσε ένα μπουκαλάκι νερό.

Εισαγγελέας: Δεν έχω άλλη ερώτηση.

Πρόεδρος: Επειδή ένα βασικό στοιχείο του επεισοδίου ήταν για ποιον λόγο βρέθηκε ο Κωστόπουλος στο κατάστημα. Λέτε δεν βρήκατε βίντεο, μάρτυρες βρήκατε;

Ραχής: Σε αυτό το κομμάτι δεν μπορώ να βοηθήσω γιατί και ο βαθμός μου είναι τέτοιος που δεν είμαι στην έρευνα πολύ, έτεροι συνάδελφοι, σίγουρα.

Πρόεδρος: Επειδή είστε ο πρώτος που φτάνει.

Ραχής: Είχαμε συγκεχυμένες πληροφορίες.

Πρόεδρος: Εσείς, δηλαδή, πήγατε, ρωτήσατε στα πίσω καταστήματα ή περιοριστήκατε μόνο σε αυτά;

Ραχής: Ρωτήσαμε αλλά οι μάρτυρες είχαν φύγει.

Πρόεδρος: Ήταν και οι επόμενες ημέρες.

Ραχής: Εγώ περιορίστηκα σε αυτό.

Πρόεδρος: Ήταν δηλαδή η εντολή που είχατε;

Ραχής: Μάλιστα.

Εισαγγελέας: Μέσα στον «Βενέτη» ρωτήσατε τι έγινε;

Ραχής: Εγώ προσωπικά δεν ρώτησα, ρώτησε ο υπαστυνόμος.

Εισαγγελέας: Ξέρετε τι ειπώθηκε;

Ραχής: Όχι.

Παπαπαντολέων: Υπάρχουν πολλοί μάρτυρες που έχουν καταθέσει ότι πετούσαν αντικείμενα μέσα στο κοσμηματοπωλείο. Εσείς αυτά τα αντικείμενα τα βρήκατε μέσα στο κοσμηματοπωλείο; Έγινε έρευνα σε αυτά τα αντικείμενα;

Ραχής: Όχι, δεν το γνωρίζω.

Παπαρρούσου: Εσείς, λοιπόν, πράγματι καταθέτετε, και επιληφθήκατε του περιστατικού την ίδια μέρα.

Ραχής: Όσο επιτρέπει ο βαθμός μου.

Παπαρρούσου: Και πάτε εκεί και ζητάτε μάρτυρες. Βρήκατε μάρτυρες; Τους καταγράψατε;

Ραχής: Εγώ όχι.

Παπαρρούσου: Άλλος συνάδελφος;

Ραχής: Δεν το γνωρίζω.

Πρόεδρος: Μας είπε, κυρία συνήγορε.

Παπαρρούσου: Δεν ήσασταν μαζί;

Ραχής: Εγώ δεν μπορώ να πάρω καταθέσεις, δεν είμαι ανακριτικός υπάλληλος.

Παπαρρούσου: Και μετά βλέπετε το βίντεο από το «Πρώτο Θέμα» και ήρθε το βράδυ και συνελήφθη ο πρώτος κατηγορούμενος. Ο δεύτερος τότε συνελήφθη;

Ραχής: Δεν το γνωρίζω.

Παπαρρούσου: Παρακολουθείτε και το στίγμα των κινητών κατόπιν άρσης απορρήτου, γνωρίζετε αν έγινε κάτι τέτοιο και με τους κατηγορούμενους;

Ραχής: Όχι, δεν μπορώ να έχω πρόσβαση σε αυτά.

Παπαρρούσου: Γνωρίζετε αν κάποιος άλλος συνάδελφός σας...

Ραχής: Μόνο αξιωματικοί μπορούν να σας απαντήσουν.

Παπαρρούσου: Αναζητήσατε και αυτούς τους ανθρώπους στο «Βενέτη», υπήρχε και ένας άνθρωπος με ένα κίτρινο μπλουζάκι. Τον θυμάστε;

Ραχής: Δεν βρήκαμε κάτι στις αναζητήσεις που κάναμε μετά.

Παπαρρούσου: Αν βρέθηκε μετά αυτός, γνωρίζετε;

[...]

Παπαρρούσου: Τελικά αυτό που είδατε στο βίντεο του «Πρώτου Θέματος» συμφωνούσε με τα δεδομένα που είχατε αποκομίσει από την έρευνα που είχατε κάνει;

Ραχής: Μπορείτε να το εξηγήσετε λίγο σας παρακαλώ;

Παπαρρούσου: Αυτά που είδατε στο βίντεο, στο «Πρώτο Θέμα», ήταν δεδομένα που συμφωνούσαν με την έρευνα που είχατε κάνει στο σημείο;

Ραχής: Εννοείτε τα σπασμένα τζάμια;

Παπαρρούσου: Μας είπατε ότι δεν είδατε μάρτυρες. Αυτά που βρήκατε, συμφωνούσαν με τα δεδομένα;

Ραχής: Όταν ήρθε το βίντεο καταλάβαμε ακριβώς τι έγινε.

Πρόεδρος: Εσείς είπατε πήγατε και συλλάβατε τον κοσμηματοπώλη. Είχε πεθάνει ο Κωστόπουλος;

Ραχής: Ναι, βέβαια.

Πρόεδρος: Το γνώριζε ο κοσμηματοπώλης;

Ραχής: Δεν ξέρω αν το γνώριζε, έγινε αργά το απόγευμα. Εγώ πήγα στην υπηρεσία για να συντονίσει την έρευνα ο τμηματάρχης.

Πρόεδρος: Πότε είπατε τον συλλάβατε τον κοσμηματοπώλη;

Ραχής: Αφού πήγαμε στον Ευαγγελισμό και γυρίσαμε πίσω να αναφέρουμε τι συνέβη.

Πρόεδρος: Άρα μάθατε ότι έχει πεθάνει, πήρατε τα στοιχεία...

Ραχής: Ναι, το αναφέραμε και εκείνη την ώρα ενημερωθήκαμε για το βιντεοληπτικό.

Πρόεδρος: Και παίρνετε την εντολή να πάτε για να συλλάβετε τον κοσμηματοπώλη;

Ραχής: Μάλιστα.

Πρόεδρος: Όταν πήγατε εκεί, πώς τον βρήκατε;

Ραχής: Δεν είχε καταλάβει τι είχε γίνει, αυτή την εντύπωση μου έδινε.

Αναγνωστόπουλος: Εδώ ερμηνεύεται η απάντηση και καταγράφεται το τι έχει κάνει.

Γλύκας: Και καταγράφεται.

Πρόεδρος: Θα σβήσει η απάντηση, μένει η απάντηση του μάρτυρα. «Και δεν είχε καταλάβει» είπατε.

Ραχής: Δεν το περίμενε, είχε απορία.

Πρόεδρος: Στο κατάστημα που είχε σπάσει η τζαμαρία, έμεινε φύλαξη;

Ραχής: Αν δεν κάνω λάθος ο γιος του.

Παπαρρούσου: Όταν καταλάβατε τι είχε συμβεί, έστω και αργά, πήγατε εκεί να συλλέξετε κάποια ευρήματα; Να αποκλείσετε τον χώρο;

Ραχής: Σίγουρα πήγε η αρμόδια υπηρεσία.

Πρόεδρος: Να λαμβάνουμε όμως υπόψη ότι δρα κατ' εντολή προϊσταμένων. Μπορεί να ξέρει τι έχουν κάνει οι ανώτεροί του;

Παπαρρούσου: Μπορεί να έχει υπόψη του.

Ραχής: Επιλήφθηκε σίγουρα η αρμόδια υπηρεσία. Η ΔΕΕ.

Πρόεδρος: Στη ΔΕΕ καταλήγουν όλα.

Παπαρρούσου: Αποκλείστηκε ο χώρος μήπως βρεθούν κάποια ευρήματα;

Ραχής: Ναι, έχει αποκλειστεί με κορδέλα.

Παπαρρούσου: Τι ώρα;

Ραχής: Όταν πήγαμε εμείς, είχε κορδέλες και αστυνομικές δυνάμεις. Εμείς πήγαμε λίγο αργότερα.

Αναγνωστόπουλος: Είπατε πήγατε την ίδια μέρα και τον συλλάβατε. Ήταν συνεργάσιμος;

Ραχής: Μάλιστα.

Αναγνωστόπουλος: Αρνήθηκε τη συμμετοχή του;

Ραχής: Όχι, του έδειξα το βίντεο και τον ρώτησα αν αναγνωρίζει τον εαυτό του και μου είπε κατευθείαν.

Γλύκας: Το πρώτο σήμα που λαμβάνετε, ποιο είναι; Έχει να κάνει με απόπειρα ληστείας;

Πρόεδρος: Γνωρίζετε τι σήμα;

Ραχής: Ήταν για ληστεία.

Γλύκας: Ήταν ότι ήταν με όπλο;

Ραχής: Ναι, ναι, μάλιστα.

Γλύκας: Και ότι για να εξέλθει έθραυσε την εξωτερική και την εσωτερική...

Ραχής: Ναι, ήταν η πρώτη πληροφορία.

Γλύκας: Είχε μαχαίρι; γνωρίζετε;

Ραχής: Ήταν η πρώτη πληροφορία.

Γλύκας: Ξέρετε τι έχει πει για το μαχαίρι;

Ραχής: Δεν μπορώ να το γνωρίζω αυτό.

Γλύκας: [Διαβάζει] Της ΔΕΕ είναι αυτό το από 3022/9/40/499 από 2018, σχετικά με το ότι ο Κωστόπουλος ήρθε σε επαφή με το μαχαίρι...

Ραχής: Δεν έχω το βαθμό για να το γνωρίζω αυτό.

Γλύκας: Γνωρίζετε ότι στη λάμα και στη λαβή βρέθηκε DNA του Κωστόπουλου;

Ραχής: Δεν μπορώ να το γνωρίζω αυτό.

Γλύκας: Στο ίδιο περιστατικό δεν διαπιστώθηκαν θανατηφόρες κακώσεις, το λέει η υπηρεσία σας, το γνωρίζετε αυτό;

Ραχής: Οι αξιωματικοί γνωρίζουν, εγώ δεν έχω τέτοιο βαθμό.

Γλύκας: Δεν είστε εκπρόσωπος της υπηρεσίας;

Ραχής: Ναι.

Γλύκας: Πάμε στην κατάθεσή σας. Τι σημαίνει για εσάς «παραπατώντας»; Ότι παραπάτησε; Από τι παραπατάει ο άνθρωπος;

Ραχής: Ότι μπορεί να είναι άρρωστος, διάφορα, δεν γνωρίζω...

Γλύκας: Λέει το διαβιβαστικό ότι περιφέρεται από τις 12:30 στην Ομόνοια;

Ραχής: Η κεραία αυτό λέει.

Γλύκας: Υπάρχουν μάρτυρες που λένε ότι πριν ζητούσε βοήθεια και θα μπορούσε να έχει ενεργοποιηθεί κάτι πριν;

Ραχής: Για μάρτυρες δεν γνωρίζω, για την κεραία που γνωρίζω, δείχνει αυτό.

Πρόεδρος: Αν ήταν σε έναν εσωτερικό χώρο θα το έδειχνε η κεραία;

Ραχής: Δείχνει ένα κομμάτι, θα δείξει Κυψέλη 1, Αμπελόκηποι 1.

Γλύκας: Πάντως προκύπτει ότι είναι στην ευρύτερη περιοχή της Ομονοίας...

Ραχής: Αυτό δείχνει.

Γλύκας: Τον κύριο Χορταριά τον ξέρετε;

Ραχής: Είναι ο ένας κατηγορούμενος.

Γλύκας: Μέχρι τότε τον ξέρατε; Σας είχε δώσει κάποιο δικαίωμα;

Ραχής: Εννοείτε για ποινικό παρελθόν; Δεν γνωρίζω...

Γλύκας: Προφανώς δεν μπορείτε να ξέρετε τι κουβαλάει το ποινικό παρελθόν του καθένα.

Ραχής: Δεν το γνωρίζω όχι.

Γλύκας: Μεταγενέστερα ακούσατε κάτι κακό;

Ραχής: Εγώ δεν ασχολήθηκα μετά.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση του μάρτυρα Ραχή]

Παπαρρούσου: Κα πρόδρε, ένα σχόλιο για να μην δημιουργούνται εντυπώσεις ότι υπήρχε βιολογικό υλικό του Ζαχαρία Κωστόπουλου. Αυτό το βιολογικό υλικό αναφέρει η έκθεση, ήταν καστανέρυθρη κηλίδα που σημαίνει αίμα, ήταν αίμα του Ζαχαρία Κωστόπουλου.

Αναγνωστόπουλος: Άλλο εξ εγγράφων, άλλο σχόλιο όμως...

Πρόεδρος: Έχουμε στάδιο εγγράφων, δεν θα διαβάσετε το έγγραφο.

Παπαρρούσου: Να μην αναφέρω το έγγραφο;

Αναγνωστόπουλος [παρεμβαίνει]: Ακούγονται πάλι από το κοινό, να καταγραφεί. Διευθύνετε μια διαδικασία!

Πρόεδρος: Έχετε παράπονο από τη διαδικασία; Όταν το έχει αντιληφθεί το δικαστήριο, δεν χρειάζεται να παρεμβαίνετε.

Αναγνωστόπουλος: Το έχει αντιληφθεί αλλά δεν κάνει κάτι, το αφήνετε να συμβαίνει.

Γλύκας: Επανέρχομαι στο σχόλιο, για την υποστήριξη όσων λέω. Και σε αυτή την κατάθεση, που είναι συνέχεια των προηγούμενων, και η κ. Δ.Χ., ο μάρτυρας που εργάζεται στον «Βενέτη», όλα δείχνουν ότι το ισχαιμικό είχε ξεκινήσει από πριν. Είναι κάτι που θα το λέμε συνέχεια μέχρι την ετυμηγορία.

Μάνος Φραγκάκης, γιατρός, ειδικός παθολόγος

Πρόεδρος: Ο κύριος Φραγκάκης Μάνος.

Φραγκάκης: Ναι, είμαι γιατρός, ειδικός παθολόγος, με μετεκπαίδευση στην επείγουσα ιατρική. Βρίσκομαι εδώ, έπειτα από προσέγγιση από την οικογένεια, για να υπάρχει μια σχετική εποπτεία σχετικά με τα ιατρικά δεδομένα. Συντάσσομαι πλήρως με το αποτέλεσμα και το συμπέρασμα της ιατροδικαστικής.

Πρόεδρος: Την έχετε διαβάσει;

Φραγκάκης: Ναι, φυσικά, και συντάσσομαι ότι ο θάνατος επήλθε ως αποτέλεσμα ισχαιμικού επεισοδίου από τη βία που δέχθηκε εκείνο το μεσημέρι.

Πρόεδρος: Ως γιατρός τι άλλο μπορείτε να μας πείτε;

Φραγκάκης: Το κύριο είναι, γνωρίζοντας το ιστορικό του, ότι είναι ένας άνθρωπος 33 ετών, οροθετικός, με αγωγή, καλά ρυθμισμένος, που σημαίνει ότι είχε προσδόκιμο ζωής σαν αυτό των άλλων ανθρώπων. Εγώ ανέτρεξα και στη συνταγογράφηση και δεν έπαιρνε φάρμακα μακροχρόνια, παρά μόνο κάποια συμπληρώματα σιδήρου κάποιες φορές. Σε σχέση με τα γεγονότα εκείνης της ημέρας, ήταν σημαντική, θεωρώ, η κατάθεση της προηγούμενης μάρτυρα, της ψυχολόγου, σχετικά με το άγχος που βίωσε.

Πρόεδρος: Το άγχος σε ποιο σημείο;

Φραγκάκης: Στο κοσμηματοπωλείο. Και όλη η βία, η σωματική και η λεκτική, πολύ έντονη, πολύ βίαιη. Υπάρχει μια καταιγίδα ορμονών που μπορεί να επιφέρει. Αυτό ήταν κάτι άγνωστο σε εμάς, όμως πλέον έχουμε τη σιγουριά για το ότι καταλήγει ένας άνθρωπος στο θάνατο με συγκεκριμένη καρδιολογική οντότητα. Υπάρχουν μελέτες που περιγράφουν συγκεκριμένα λακτίσματα στο κεφάλι, που συνδέονται με τις ορμόνες που ανέφερα, ότι μπορούν να προκαλέσουν ισχαιμικό επεισόδιο. Και σε νέους ανθρώπους και μάλιστα οι άντρες είναι πιο επιρρεπείς σε αυτό 3 φορές περισσότερο.

Πρόεδρος: Η αντίδραση του οργανισμού;

Φραγκάκης: Υπάρχει ένας συνδιασμός κατεχολαμινών, και άλλων ορμονών που επιδρούν στον καρδιακό μυ και καταλήγει σε ένα έμφραγμα που δεν έχει θρόμβωση, δεν έχει απόφραξη, και μπορούν να προκαλέσουν θάνατο.

Πρόεδρος: Αυτό είναι με θρόμβωση;

Φραγκάκης: Όχι, χωρίς.

Πρόεδρος: Η θρόμβωση είναι με παθολογικούς λόγους;

Φραγκάκης: Ναι. Και επειδή αναφέρθηκε από τον συνήγορο για πρόβλημα στο συκώτι, να πω ότι είχε λιπώδη διήθηση και στεάτωση, και αυτό περιγράφεται μάλιστα από την κ. Γιαμαρέλου σαν αποτέλεσμα μακροχρόνιας χρήσης αντιρετροϊκών φαρμάκων. Η ιατροδικαστική που έχουμε, δεν δείχνει καρδιακή νόσο. Μπορεί να προκαλέσει η στεάτωση έμφραγμα, μόνο αν υπάρχουν αθηρωματικές πλάκες.

Εισαγγελέας: Είπατε ότι λάβατε γνώση των ιατροδικαστικών εγγράφων. Αναφερθήκατε σε έμφραγμα;

Φραγκάκης: Ισχαιμία του μυοκαρδίου.

Εισαγγελέας: Μα είπατε έμφραγμα!

Φραγκάκης: Ισχαιμία του μυοκαρδίου.

Πρόεδρος: Εγώ κατάλαβα ότι είπατε ότι συμφωνείτε με το αποτέλεσμα.

Εισαγγελέας: Μα άκουσα έμφραγμα.

Φραγκάκης: Εκ παραδρομής.

Πρόεδρος: Άρα εδώ δεν έχουμε έμφραγμα;

Φραγκάκης: Δεν μπορώ να πω κάτι παραπάνω σε σχέση με την ιατροδικαστική, εδώ υπάρχει ένα ιατρικό δεδομένο και πρέπει να απαντήσουμε επιστημονικά. Υπάρχει το σύνδρομο «τακοτσούμπο», το σύνδρομο ραγισμένης καρδιάς, που εξηγεί απόλυτα τι συνέβη.

Πρόεδρος: Αυτό έπαθε;

Φραγκάκης: Βεβαίως!

Πρόεδρος: Το οποίο διακρίνεται από το έμφραγμα.

Φραγκάκης: Ναι, και να πω ότι μπορούσαν να γίνουν προσπάθειες ανάνηψης, αλλά ως γιατρός άμεσης επέμβασης που είναι η μετεκπαίδευσή μου, θα μπορούσε να γίνει, αλλά θα ήταν αδύνατο να γίνει με τον τρόπο με τον οποίο διακομίστηκε.

Εισαγγελέας: Μπορούμε να προσδιορίσουμε χρονικά πότε ξεκίνησε;

Φραγκάκης: Εδώ είναι ένα πολύ μεγάλο αγκάθι της ιατροδικαστικής, για να μπορέσω να απαντήσω χρειάστηκε να ψάξω αρκετά.

Εισαγγελέας: Με αφορμή αυτό το περιστατικό;

Φραγκάκης: Ναι, μάλιστα. Και έχω διδακτορική διατριβή σε σχέση με αυτό το κομμάτι, και είναι πολύ δύσκολο για την ιατροδικαστική να εντοπίσει την έναρξη μέχρι το θάνατο. Έχουμε όμως το εξής. Τι θεωρούμε αιφνίδιο θάνατο; Όταν το αίτιο οδηγεί σε θάνατο εντός εικοσιτεσσάρων ωρών. Η επιτροπή έρευνας του ΠΟΥ έχει κάνει έρευνα για αυτό. Εντός 30 δευτερολέπτων ο αναπάντεχος θάνατος, ο ακαριαίος που μπορεί να συμβεί εντός 2 ωρών, και ο αιφνίδιος εντός 24 ωρών. Με βάση αυτή τη διατριβή και με βάση και άλλα άρθρα, άλλων ιατρών, ότι έχουμε συναντήσει τέτοια περιστατικά. Έχουμε δει τέτοιους θανάτους και σας απαντώ ότι μπορεί να γίνει σύντομα ένας τέτοιος θάνατος χωρίς να μπορούμε να προσδιορίσουμε επακριβώς την ώρα της αιτίας.

Παρατηρώντας, όμως, και τη δίκη ως γιατρός, επιστημονικά, όπως αναφέρθηκε και σήμερα, ο Ζακ έζησε πολλές φορές τη βία, πάντα έφευγε και επέστρεφε στην καθημερινότητά του. Αυτό το κομμάτι της σωματικής και της λεκτικής, του ψυχολογικού σκέλους, εγώ δεν τον ήξερα καν, ούτε

σαν ύπαρξη, αλλά αυτό το κομμάτι της βίας, δεν αποτυπώθηκε στο ιατρικό του ιστορικό ποτέ. Δεν είχαμε κάποια νόσο από το έντονο στρες, που δεν ξέρουμε πριν τι έγινε και έτρεχε, αλλά σίγουρα όποιο άγχος είχε και έτρεχε επανήλθε μετά, έφευγε και επέστρεφε.

Πρόεδρος: Και είχε μάθει λένε ο οργανισμός να το αντιμετωπίζει;

Φραγκάκης: Είχε άμυνες, και επέστρεφε στη ζωή του και εκείνη την ημέρα ξέφυγε στην αρχή. Εγώ είμαι θυμωμένος σε αυτό, αλλά καλύτερα να μη σχολιάσω, υπήρχε ένας κόσμος που απλά έβλεπε...

Πρόεδρος: Ναι, εντάξει τώρα. Δηλαδή μας λένε ότι τα ψυχολογικά είχε μάθει να τα διαχειρίζεται...

Φραγκάκης: Ναι, και όλο αυτό δημιούργησε την κατάσταση, και απ' όλα αυτά που διάβαζα ο Ζακ επέστρεφε.

Πρόεδρος: «Επέστρεφε», εννοείτε ότι δεν είχε πρόβλημα;

Φραγκάκης: Ναι, στην καθημερινότητά του δεν πήγε σε ένα γιατρό να πει «έχω πίεση», να πάρει φάρμακα. Επέστρεφε και δεν χρειάστηκε να πάει σε ένα γιατρό έτσι ώστε στην άλλη πλευρά που θα βρεθεί να σταθεί ακέραιος στο δρόμο και να πει «μη βαρατέ», έφευγε.

Εισαγγελέας: Οι σωματικές κακώσεις έπαιξαν ρόλο εδώ;

Φραγκάκης: Καταγράφονται 23 κακώσεις, κάποιες σοβαρές, κάποιες όχι, εγώ έχω σημειώσει «υπαραρτηροειδές αιμάτωμα στον αριστερό βρεγματικό λοβό», φαίνεται και στην εικόνα αυτό. Αρνούμαι να τη δω την εικόνα αυτή την περίοδο, όμως ναι, περιγράφεται ότι και αυτή η σωματική βία, ανάλογα τον άνθρωπο, την ηλικία του, τη σωματοδομή [...] Αυτά τα περιστατικά δεν είναι πολλά, δυστυχώς όλο και πληθαίνουν, αν δεν έχουμε ιατρική παρέμβαση μπορεί να έχουμε αιφνίδιο θάνατο.

Παπαπαντολέων: Διευκρινιστικά, εδώ έχουν καταθέσει τρεις ιατροδικαστές, όλοι ανεξαιρέτως, και οι τρεις, συνδέουν τον θάνατο με τα χτυπήματα, ότι μοναδική αιτία...

Αναγνωστόπουλος: [Παρεμβαίνει] Δε λένε αυτό, λένε «μηχανισμός στρες».

Παπαπαντολέων: «Σε έδαφος πολλαπλών τραυμάτων σώματος». Να σας το διαβάσω ακριβώς.

Αναγνωστόπουλος: Τη διαβάσατε ολοκληρη;

Παπαπαντολέων: Το συμπέρασμα, σελίδα 6 της ιατροδικαστικής, 20/11/2018, το συμπέρασμα της κ. Μαριανού και του κ. Καλόγρη.

Φραγκάκης: Συμφωνώ και συντάσσομαι. Επειδή αναφέρει ο συνήγορος για «στρες», να πω ότι η σωματική βία περιγράφεται ως «σωματικό στρες», με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

Πρόεδρος: Αυτό που είπατε, με την αντίδραση του οργανισμού, τρεις ουσίες μας είπατε.

Παπαπαντολέων: Επειδή υπάρχει ένας ισχυρισμός ότι αυτά τα τραύματα δεν είχαν καμία σχέση, ότι ό,τι μεσολάβησε από τις ενέργειες των κατηγορουμένων δεν είχαν σχέση με το αποτέλεσμα. Έτυχε και πέθανε;

Φραγκάκης: Εγώ παρακολουθώ τη δίκη αυτή, όσο πιο στενά επιτρέπεται να παρακολουθήσω. Δεν θεωρώ ότι αυτή τη μέρα «ήταν γραφτό του» να πεθάνει.

Παπαπαντολέων: Ιατρικά σας ρωτάω. Μπορεί να έχουμε μια μοναδική σύμπτωση της ζωής;

Φραγκάκης: Ήταν ένας υγιής άνθρωπος. Τοξικολογικές αρνητικές, είχε ίσως πει μια μπίρα χθες, δεν είναι κατακριτέο, 0.26 g μπουπροφένης, δεν είχε πάρει κάτι που θα επηρέαζε τη συμπεριφορά του...

Πρόεδρος: Αυτό είναι σαν παυσίπονο;

Φραγκάκης: Ναι, σα ντεπόν. Κάθισα και υπολόγισα τον χρόνο και θεωρώ ότι το πήρε εκείνο το πρωί. Έχουμε ένα καθαρό ιατρικό ιστορικό, ήταν τακτικός στους γιατρούς και συνέχιζε τη ζωή του, ξυπνάει, ιατρικά είναι καλά και μετά από λίγες ώρες έχουμε ιατροδικαστικά μια ισχαιμία του μυοκαρδίου.

Παπαπαντολέων: Εδώ αυτή η ισχαιμία έχει κάποιο χρόνο εγκατάστασης συγκεκριμένο; Ότι αυτό θέλει δύο ώρες ή κάποια λεπτά;

Φραγκάκης: Δεν μπορούμε να πούμε με ακρίβεια. Μπορούμε να είμαστε αρκετά ακριβείς, αλλά με ακρίβεια δεν μπορούμε να πούμε, η δική μου μελέτη λέει ότι χρειαζόμαστε κι άλλα δεδομένα. Τα 30 δεύτερα που περιγράφει η επιτροπή έρευνας του ΠΟΥ, είναι ακαριαίος ουσιαστικά.

Παπαρρούσου: Τα λακτίσματα, οι κλωτσιές που δέχεται, τις χαρακτηρίζει κάποια βιαιότητα που αποκλίνει από την αντίδραση ενός ανθρώπου που έχει να αντιμετωπίσει ένα έκτακτο περιστατικό; Και φαίνεται να μπορούν να επιφέρουν το θάνατο;

Πρόεδρος: Έχει απαντήσει.

Φραγκάκης: Νομίζω ότι αν κάποιος τα βλέπει και έχει χαρακτηρίσει τα χτυπήματα μη βίαια ή δεν ξέρω τι...

Πρόεδρος: Τα χτυπήματα είτε μικρά είτε μεγάλα είναι βία.

Φραγκάκης: Σίγουρα υπάρχει διαφορά, αν είναι χαστούκι ή με λοστό, αλλά αν κάποιος δεν τα χαρακτηρίσει βίαια, σημαίνει ότι τα έχει συνηθίσει, ότι είναι στη ζωή του...

Πρόεδρος: Επειδή είπατε ότι ασχολείστε με τέτοια συμβάντα, έχετε δει άλλο περιστατικό που να έχει καταλήξει με τέτοια αιτιολογία;

Φραγκάκης: Έχω δει πολλαπλούς ξυλοδαρμούς, και στην Κρήτη που μένω, δυστυχώς, βλέπουμε περιστατικά. Δυστυχώς συνέχεια μετά απ' αυτό είναι η ιατροδικαστική...

Πρόεδρος: Για κείνους που παλέψατε και δεν τα καταφέρατε;

Φραγκάκης: Τη συνέχεια δεν τη γνωρίζω.

Αναγνωστόπουλος: Εσάς η ειδικότητά σας;

Φραγκάκης: Είμαι ειδικός παθολόγος με μετεκπαίδευση στην επείγουσα ιατρική.

Αναγνωστόπουλος: Ξέρετε να μας πείτε τη διαφορά του εμφράγματος με την ισχαιμία;

Φραγκάκης: Ισχαιμία μπορούμε να μιλήσουμε για μειωμένη παροχή οξυγόνου στον ιστό. Όταν μιλάμε για έμφραγμα, μιλάμε για απόφραξη πλήρη του οργάνου και νέκρωση του ιστού. Δεν σημαίνει πάντα θάνατος, σε μια ισχαιμία αν επέμβουμε άμεσα, π.χ. σε ένα ισχαιμικό εγκεφαλικό...

Αναγνωστόπουλος: Να τα πούμε απλά γιατί δεν καταλαβαίνουν όλοι.

Φραγκάκης: Παθαίνει κάποιος ισχαιμικό και δεν μπορεί να μιλήσει. Μετά με αγωγή αποκαθίσταται, αλλά αν ο χρόνος της βλάβης ήταν πολύς, τότε δεν θα μπορέσει η ομιλία του να επανέλθει πλήρως.

Αναγνωστόπουλος: Άρα εσείς εντοπίζετε χρονικά τη διαφορά; Μπορούν οι αλλοιώσεις να εξελιχθούν σε έμφραγμα; Έτσι μας το έχει αναλύσει ο κ. Καλόγρης.

Φραγκάκης: Ναι, συμφωνώ.

Αναγνωστόπουλος: Τα τραύματα αυτά, τα 23, μπορούσαν να οδηγήσουν στο θάνατο;

Φραγκάκης: Περιγράφεται στην ιατροδικαστική ότι είναι μη θανατηφόρα.

Αναγνωστόπουλος: Αναφερθήκατε στο στρες, είναι μετρήσιμο μέγεθος;

Φραγκάκης: Δηλαδή να κάνουμε εξέταση αίματος; Θα ήμασταν πολύ χαρούμενοι αν μπορεί να γίνει κάποια στιγμή.

Αναγνωστόπουλος: Αν εγώ βιώνω κάποιο στρες, μπορεί ο οργανισμός να διακρίνει αν οφείλεται σε ψυχολογικούς λόγους ή σε ένα εξωτερικό ερέθισμα; Μπορεί να κάνει τέτοια διάκριση ο οργανισμός;

Φραγκάκης: Δεν είμαι σίγουρος ότι καταλαβαίνω ακριβώς.

Πρόεδρος: Ο οργανισμός μπορεί να καταλάβει το στρες που προέρχεται από ψυχολογικούς και αυτό που προέρχεται από σωματικούς παράγοντες;

Φραγκάκης: Σε καταστάσεις στρες το κεντρικό νευρικό σύστημα δεν αποκόπτεται, έχουμε όλες τις αισθήσεις μας, μπορεί να είναι επηρεασμένες. Προφανώς ο οργανισμός μπορεί να καταλάβει αν κάποιος τον χτυπάει. Το αίσθημα επικείμενου θανάτου δεν είναι φιλοσοφική έννοια, είναι ιατρική ορολογία που μπορεί να βιώσει κάποιος. Δεν μπορεί να αποτρέψει κάποιον που το βιώνει από το να ορίσει ότι κάποιος με βρίζει, με χτυπάει

Αναγνωστόπουλος: Γιατί σε αντίστοιχη ερώτηση οι συνάδελφοί σας είχαν πει όχι, εν πάσει περιπτώσει...

Φραγκάκης: Είναι ορμόνες οι οποίες εκκρίνονται, είτε λόγω του σωματικού στρες, είτε του λεκτικού στρες. Δηλαδή, εγώ αυτή τη στιγμή προφανώς έχω αδρεναλίνη παραπάνω από κάποιον που κάθεται κάτω.

Αναγνωστόπουλος: Όταν φοβάμαι μπορεί να εκκρίνει ο οργανισμός μου;

Φραγκάκης: Βεβαίως.

Πρόεδρος: Απάντησε όμως, κ. συνήγορε.

Αναγνωστόπουλος: Το αν εκείνη την ημέρα υπήρχαν συνθήκες, είχε συμβεί κάτι, που δεν ήταν σαν τις προηγούμενες, εσείς το γνωρίζετε;

Φραγκάκης: Άρα πάμε στη σκηνή πάλι;

Αναγνωστόπουλος: Αν εκείνη την ημέρα, εσείς προσωπικά, το γνωρίζετε;

Φραγκάκης: Δεν το γνωρίζω, αλλά μπορώ να πω το εξής, που το γνωρίζω απόλυτα...

Αναγνωστόπουλος: Μπορείτε να το αποκλείσετε; [Προς την πρόεδρο] Τα «σουτ» τα ακούω μόνο εγώ;

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, εστιάζω σε εσάς, έτσι δεν θα τελειώσει ποτέ η διαδικασία.

Φραγκάκης: Προφανώς σε καταστάσεις στρες εκκρίνονται οι κατεχολαμίνες.

Αναγνωστόπουλος: Οποιοδήποτε στρες;

Φραγκάκης: Εγώ καταλαβαίνω ότι θέλετε να εκμαιεύσετε από εμένα...

Αναγνωστόπουλος: Όχι να εκμαιεύσω!

Πρόεδρος: Για να απαντήσετε.

Φραγκάκης: Στην ιατρική δρουν αθροιστικοί παράγοντες. Ακόμα και στη συνθήκη που κάποιος τρέχει, εκκρίνει κατεχολαμίνες για το άγχος της νίκης, οτιδήποτε... Έχει τις κατεχολαμίνες. Αθροιστικά θα μπουν κι άλλα πράγματα που θα εκτοξεύσουν τις κατεχολαμίνες. Δηλαδή, αν ο Κωστόπουλος ήταν κλειδωμένος, με αυτή τη βία, αν εστιάσουμε σε αυτές τις ορμόνες έχουν αυξηθεί κατακόρυφα. Εγώ δεν αρνούμαι ότι είχε ποσοστό ορμονών ανεβασμένο.

Αναγνωστόπουλος: Επειδή είπατε ότι ο οργανισμός μπορεί να κάνει διάκριση.

Φραγκάκης: Η διάκριση έχει να κάνει με τις αισθήσεις, προφανώς ένιωσε ότι απειλείται η ζωή του και ορθώς το ένιωσε γιατί πέθανε.

Αναγνωστόπουλος: Πάντως λέτε ότι μπορεί να εκκρίνει σε στρες, φόβο...

Φραγκάκης: Και σε σεξουαλική δραστηριότητα.

Αναγνωστόπουλος: Λέτε ότι είχαν εκτοξευθεί οι κατεχολαμίνες;

Φραγκάκης: Και δεν πατάμε pause, υπάρχει μια συνέχεια στο βίντεο.

Αναγνωστόπουλος: Δεν προσπαθώ να σας παγιδεύσω. Αυτή η βιοχημική διαδικασία, που ο οργανισμός είτε μπορεί να το διακρίνει, είτε όχι, μπορεί να συμβεί και λόγω στρες, φόβου, πανικού;

Φραγκάκης: Δεν μπορώ να πω ότι εκτοξεύθηκαν εκείνη τη στιγμή. Αυτό δεν χρειάζεται να σπουδάσει κανείς οτιδήποτε για να καταλάβει, ότι ο άνθρωπος ζορίζεται και θέλει να βγει.

Αναγνωστόπουλος: Πάντως από μόνες τους...

Φραγκάκης: Από μόνες τους οι κατεχολαμίνες μπορούν να αυξηθούν. Όχι στα επίπεδα που να επιφέρουν αλλοιώσεις που να οδηγούν στον θάνατο, αλλιώς θα είχαμε πάθει οι περισσότεροι εμφράγματα στην ηλικία των 25.

Αναγνωστόπουλος: Υπάρχουν όμως τέτοια περιστατικά;

Φραγκάκης: Θα σας απαντήσω ειλικρινά πως όχι.

Αναγνωστόπουλος: Στη βιβλιογραφία έχετε συναντήσει ποτέ;

Φραγκάκης: Εγώ, προσωπικά, δεν κατευθύνθηκε η οπτική μου σε αυτή τη βιβλιογραφία.

Γλύκας: Έχει τύχει να διαβάσετε κάπου ένας άνθρωπος να είναι κάπου εγκλωβισμένος χωρίς χτυπήματα;

Φραγκάκης: Να έχω κάτι παρόμοιο στο βιογραφικό μου;

Γλύκας: Σε σχέση με τον εκλιπόντα.

Φραγκάκης: Όχι.

Γλύκας: Και μας είπατε για τον αιφνίδιο θάνατο ότι είναι δύο ώρες...

Φραγκάκης: Αναπάντεχος 30', ακαριαίος 2 ώρες και πρόωρος 24 με 48 ώρες. Ο αναπάντεχος και ο ακαριαίος είναι στα πλαίσια του αιφνιδίου.

[...]

Γλύκας: Ειπώθηκε ότι έχουμε υπαραχνοειδή που δεν καταγράφεται.

Φραγκάκης: Την επιβεβαίωσε ο κ. Τσαντίρης. Είμαι πολύ ξεκάθαρος.

Γλύκας: Δεν έχει καταγραφεί.

Πρόεδρος: Μη μιλάτε πάνω στον μάρτυρα. Αφήστε τον να απαντήσει.

Γλύκας: Αναφέρετε μια υπαραχνοειδή αιμορραγία που δεν έχει καταγραφεί από τον κ. Καλόγρηνα.

Φραγκάκης: Πείτε μου πότε μπορώ να απαντήσω. Περιγράφεται στην ιατροδικαστική του κ. Τσαντίρη. Δεν περιγράφεται ως θανατηφόρα, οπότε ξεκινάμε από εκεί. Για μένα, καταθέτω ως γιατρός, αλλά ως άνθρωπος δεν μπορώ να πω ότι δεν περιγράφεται στον έναν και περιγράφεται στον άλλον. Δεν μου κάνει αυτό ως άνθρωπος, ως κοινωνία. Θέλετε να πάμε με το ότι δεν περιγράφεται πουθενά; Και προσπαθείτε να με εγκλωβίσετε ενώ ήμουν ξεκάθαρος.

Γλύκας: Σε μια ιδιωτική τεχνική έκθεση δεν περιγράφεται.

Φραγκάκης: Συμφωνώ απολύτως με το συμπέρασμα.

Γλύκας: Μην εκνευρίζεστε!

Φραγκάκης: Καθόλου, κατέβηκαν οι κατεχολαμίνες...

[Γέλια από το κοινό]

Γλύκας: Η ένταση αυξάνεται πιο πολύ σε εσένα. Κα πρόεδρε, αυξάνονται περισσότερο οι κατεχολαμίνες, άχνα δεν έχω βγάλει πέντε ώρες!

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, αν θέλετε να τελειώνετε με τον μάρτυρα και να τον αφήνετε να απαντάει.

Γλύκας: Αναφερθήκαμε στην κ. Μαριανού, στη διαφοροποίηση του παθολογοανατόμου, πάμε στην ιδιωτική που έχει να κάνει με την υπαραχνοειδή. Περιγράφεται τέτοιο εύρημα στην ιατροδικαστική; Επειδή δεν περιγράφεται, να δούμε τι έχουμε.

Φραγκάκης: Στην ιατροδικαστική που έχω εδώ, του κ. Τσαντίρη...

Γλύκας: Δεν είναι ιατροδικαστική, είναι τεχνική έκθεση.

Φραγκάκης: Προσπαθώ να τα πω όσο γίνεται πιο απλά, μη με εγκλωβίζετε με τεχνάσματα.

Γλύκας: Αυτή είναι η δουλειά μου [...] Υπάρχει κάποιο άλλο κέντρο που ρυθμίζει τη λειτουργία των οργάνων;

Φραγκάκης: Ο βρεγματικός λοβός;

Γλύκας: Το συγκεκριμένο χτύπημα;

Φραγκάκης: Περιγράφεται ως μη θανατηφόρο.

Γλύκας: Το λιπώδες ήπαρ μπορεί να προκαλέσει θάνατο;

Φραγκάκης: Όχι.

Γλύκας: Όχι;

Φραγκάκης: Θα σας πω...

Γλύκας: Όχι; Όχι...;

Πρόεδρος: Αφήστε να απαντήσει [...] Σας παρακαλώ, κύριε συνήγορε, όταν ζητάτε την απάντησή του θα τον αφήνετε να απαντήσει.

Γλύκας: Εγώ σας παρακαλώ!

Πρόεδρος: Όταν σχολιάζετε τη συμπεριφορά του δικαστηρίου θα παίρνετε απάντηση.

Γλύκας: Όταν η συμπεριφορά του δικαστηρίου είναι προσβλητική προς το πρόσωπό μου, θα παίρνετε και εσείς απάντηση!

Πρόεδρος: Θα σας το πω μία τελευταία φορά. Θα αφήνετε τον μάρτυρα να απαντάει.

Φραγκάκης: Το λιπώδες ήπαρ υπάρχει στο 20-30% του πληθυσμού. Σκοτώνει το λιπώδες ήπαρ; Όταν συγκεντρώνονται αθηρωματικές πλάκες στα αγγεία, στα στεφανιαία, τότε αυτό μπορεί να επιφέρει θάνατο. Η στεάτωση είναι αποτέλεσμα της αντιρετροϊκής αγωγής που λάμβανε ευλαβικά.

Γλύκας: Ξέρετε το ιατρικό του ιστορικό;

Φραγκάκης: Θα πρέπει να τελειώσω, ε;

Γλύκας: Όπως δεν ξέρετε και ότι στην ιατροδικαστική δεν περιγράφεται η υπαραχνοειδής. [...] Έχουμε τραύμα, έχει εκατοστά, έχει βάθος έχει συγκεκριμένα παθολογοανατομικά στοιχεία.

Γλύκας: Αποτελεί το έμφραγμα την τρίτη κατά σειρά αιτία θανάτου σε ανθρώπους με HIV;

Φραγκάκης: Μη ρυθμισμένους. Το ξαναλέω, είναι ρυθμισμένος.

Γλύκας: Πού το ξέρετε;

Φραγκάκης: Πού το ξέρω;

Γλύκας: Αφού δεν έχετε τον ιατρικό φάκελό του. Τελευταία ερώτηση ή μάλλον ομάδα ερωτήσεων. Όπως περιγράφεται από μάρτυρα από τον 5ο όροφο, μεταγενέστερα το ίδιο αποτυπώνεται από εργαζόμενο στον Βένετη και από τις πληροφορίες που έχει συλλέξει ο μάρτυρας αστυνομικός, ότι παρέπαιε. Πριν μπει στο κοσμηματοπωλείο. Θέλω να μου πείτε αν αυτά επηρεάζουν την πιθανότητα να δημιουργηθεί κάποια καρδιακή αρρυθμία;

Φραγκάκης: Αυτά που λέτε...

Γλύκας: Στην αύξηση των κατεχολαμινών.

Φραγκάκης: Νομίζω ότι απάντησα και πριν και θα το ξανακάνω, σέβομαι απόλυτα τον θεσμικό σας ρόλο αλλά οι ερωτήσεις που μου κάνετε είναι το ίδιο αλλά με διαφορετικά λόγια. Είπαμε ότι οποιοσδήποτε βιώνει άγχος θα έχει αύξηση των κατεχολαμινών. Αυτό το εμποδώσαμε. Αυτή η αύξηση αθροιστικά μπορεί να λειτουργήσει σε κάποια πράγματα, δεν είναι κατευθείαν ο θάνατος. Μπορεί να μας κάνει αρρυθμίες, αλλά απειλητικές προς το θάνατο είναι σε πολύ υψηλά επίπεδα. Βίωνε στρες ο Ζακ εκείνη τη στιγμή; Βίωνε. Δεν μπορώ να πω το αντίθετο γιατί θα ήμουν...

Πρόεδρος: Θα ήσασταν εκτός πραγματικότητας.

Φραγκάκης: Ναι, και πρόκειται και για έναν άνθρωπο που καλούσε σε βοήθεια και ένα μικρό σχόλιο, ένας άνθρωπος που καλεί σε βοήθεια δεν μπορεί να κρατάει μαχαίρι.

Γλύκας: Αυτό αποτυπώνεται, δεν θα μας το πείτε εσείς, δεν ήρθατε να πείτε αυτό.

Φραγκάκης: Εγκλωβίζεται και όλο το στρες αρχίζει και ανεβαίνει.

Γλύκας: Σας ρώτησα κάτι συγκεκριμένο.

Φραγκάκης: Σας απάντησα και πριν.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση του μάρτυρα Φραγκάκη]

[Σχολιασμοί κατά το άρθρο 358 ΚΠΔ]

Παπαπαντολέων: Ένας παθολογοανατόμος επιβεβαιώνει την ύπαρξη και η κυρία Τοσονίδου, και ακόμη ένας γιατρός σήμερα. Όλοι οι γιατροί συντάσσονται αδιαφοροποίητα ως προς το γιατί πέθανε ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος. Και ένα ακόμα σχόλιο: Πέρα από τις ερωτήσεις των συναδέλφων μου, δεν έχω δει από την υπεράσπιση κανένα στοιχείο επιστημονικό που να συνδράμει.

Διατυπώνουμε διάφορα ερωτήματα, αν μπορεί να πεθάνει από τον HIV, αν του έπεσε ένα τούβλο στο κεφάλι, και δεν έχουμε κανένα επιστημονικό στοιχείο που να το υποστηρίζει...

Αναγνωστόπουλος: Μου κάνει εντύπωση πώς μετά από τόσα χρόνια η πλευρά της υποστήριξης κατηγορίας δεν έχει καταλάβει τι προσπαθεί η υπεράσπιση να αποδείξει. Αυτό το στρες που είχε ξεκινήσει να βιώνει πριν μπει στο κοσμηματοπωλείο από μόνο του, σύμφωνα πάντα με την κατάθεση της κ. Μαριανού, μπορεί να οδηγήσει στη γέννηση τέτοιου τύπου αλλοιώσεων. Αυτό που προσπαθεί η υπεράσπιση να πει είναι ότι η εγκατάσταση της ισχαιμίας είχε ξεκινήσει πολύ πριν τα χτυπήματα, αυτά που δέχθηκε, τα 12 ή τα 14, όσα ήταν. Ήταν σε θέση αποκλειστικά να οδηγήσουν σε θάνατο; Λέει όχι, και γιατί λέει όχι; Σας είπε ο κ. Ευτυχιάδης ότι όταν συζητούσε με τον κ. Καλόγρηνα προβληματίστηκαν και συζήτησαν ποιο μπορεί να είναι το πόρισμα. Αν οι ειδικοί οι ίδιοι προβληματίζονται αν μπορούν 23 τραύματα που είναι στην πλειοψηφία τους αμυχές και εκδορές να οδηγήσουν σε θάνατο, δεν πρέπει και δεν οφείλουμε αυτό τον προβληματισμό να τον ελέγξουμε κι εμείς;

Πρόεδρος: Το έχουμε αντιληφθεί, εντάξει.

Αναγνωστόπουλος: Να τελειώσω, κυρία πρόεδρε. Έχει ξεκινήσει η ισχαιμία πολύ πριν μπει στο κατάστημα. Βεβαίως και επέτειναν την ισχαιμία, ενδεχομένως, τα χτυπήματα, τα τραύματα μάλλον αυτά, όμως τα τραύματα τα οποία βρέθηκαν πάνω του είναι 23. Δεν μπορεί να τα έχουν προκαλέσει οι κατηγορούμενοι όλοι. Θα δείτε και στα βίντεο ότι προκύπτει ότι προκάλεσε και ο ίδιος τραύματα στον εαυτό του, και από άλλα έτερα άτομα, ενδεχομένως και από το γυαλί που κρατούσε και από τους αστυνομικούς. Άρα όλα αυτά τα τραύματα που έχουν δημιουργηθεί σε τρεις χρόνους, πρώτα αυτά που έχει κάνει μόνος του, μετά στο στάδιο των κατηγορουμένων και μετά από αυτό θα πρέπει να ερευνηθεί αν υπάρχει διακοπή του αιτιώδους συνδέσμου, διότι μας κατέθεσε ο ΕΚΑΒίτης, κος Σ., με την εμπειρία του, ότι ο Κωστόπουλος είχε ξεκινήσει ήδη να βιώνει τις ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις, και αν δεν φρόντιζε να πάει σε ένα νοσοκομείο να τις αντιμετωπίσει, θα κατέληγε. Αυτή η κατάθεση μπορεί να συνεκτιμηθεί για να καταλάβετε τη διακοπή του αιτιώδους συνδέσμου.

Γλύκας: Η λογική της υποστήριξης κατηγορίας είναι «πες, πες, κάτι θα μείνει». Έχουμε έναν ιατροδικαστή που λέει ότι κανένα χτύπημα δεν είναι θανατηφόρο, έχουμε έναν παθολογοανατόμο που μιλάει για υπαραχνοειδές τραύμα το οποίο το πιάνει, αν θέλετε, ο ιδιώτης ιατροδικαστής που βλέπει και καταγράφει χτύπημα στον βρεγματικό λοβό. Για ποια ταύτιση μιλάμε; Άλλα λέει ο ένας, άλλα λέει ο άλλος. Η νεκροψία μάς μιλούσε για απλά λακτίσματα που κανένα δεν ήταν θανατηφόρο. Αυτά θα διαβάσετε αργότερα, στις 13 Μαρτίου, μάλλον. Ξαναλέμε ότι χρειάζεται ο ιατρικός φάκελος που τεχνηέντως έχει εξαφανιστεί. Ο άνθρωπος αυτός είχε δυο πολύ σοβαρά προβλήματα, το λυτώδες ήπαρ και τον HIV. Και το πιο σημαντικό είναι οι συνθήκες εργώδους στρες. Ο Σ. μάς μίλησε για μισή ώρα, τουλάχιστον. Έρχεται ο μάρτυρας της άλλης πλευράς και μας μιλάει για μισή ώρα πριν.

Αφροδίτη Φράγκου, δημοσιογράφος

[Προσέρχεται η μάρτυρας Φράγκου Αφροδίτη]

Φράγκου: Προσωπικά δεν γνωρίζω κάποιον

Πρόεδρος: Τι δουλειά κάνετε;

Φράγκου: Εκπαιδευτικός/πληροφορική έχω σπουδάσει. Θέλω να καταθέσω για τον κατηγορούμενο Αθανάσιο Χορτάρια ότι μου επιτέθηκε και με χτύπησε.

Πρόεδρος: Πού τον γνωρίζετε;

Φράγκου: Δεν τον γνωρίζω. Τον Δεκέμβρη του '19 περνούσα από τη Γλάδστωνος...

Γλύκας: Αποτελεί προϊόν μιας άλλης δίκης.

Πρόεδρος: Ναι, αλλά είναι μάρτυρας.

Γλύκας: Δεν μπορεί να μεταφερθεί εδώ από μια άλλη δίκη.

Πρόεδρος: Περνούσατε, είπατε, από το κατάστημα.

Φράγκου: Ναι, ο κατηγορούμενος είχε δημοσιεύσει στο προφίλ του στο τουίτερ, το οποίο δεν έχει αρνηθεί ποτέ ότι του ανήκει, φωτογραφία με βανδαλισμό γκράφιτι που είχε κάνει ο ίδιος, ο κατηγορούμενος το είχε βανδαλίσει. Είχε κολλήσει πάνω αφίσες, είχε βγάλει φωτογραφία και το ανέβασε. Είχε αναφέρει και τη δημοσιογράφο, τη Μαρία Λούκα, «να τα κατεβάσει». Εγώ περνούσα τυχαία από εκεί και τις κατέβασα. Ήταν ο κατηγορούμενος εκεί, μου άρπαξε τα χέρια και μετά με με χτύπησε στο σαγόνι.

Πρόεδρος: Και τι έγινε στη συνέχεια;

Φράγκου: Φώναξα ότι με χτύπησε, μου λέει «ξέρεις ποιος είμαι εγώ;» του λέω «όχι». Ήρθε σε επικοινωνία μαζί μου η Μαρία Λούκα, που είχε δει τις αφίσες, τον είχα βγάλει και φωτογραφίες και έτσι κατάλαβα ότι είναι αυτός.

Πρόεδρος: Και είναι εκκρεμής η υπόθεση αυτή;

Φράγκου: Ναι, και έχει προσδιορισθεί.

Γλύκας: Είχε υποβληθεί μήνυση και από την άλλη πλευρά;

Φράγκου: Ναι.

[Ολοκληρώθηκε η εξέταση της μάρτυρα Φράγκου]

Πρόεδρος: Έχετε και άλλο μάρτυρα;

Παπαπαντολέων: Ναι καρδιοχειρουργός, διευθυντής του Ευαγγελισμού. Θα παραιτούμασταν, γιατί έχει εξαντληθεί το θέμα, αλλά μετά την κατάθεση του διασώστη, φαίνεται ότι χρειάζεται, οπότε θα κάνει μια πολύ συνοπτική κατάθεση [...] Και ο κ. Τ.Ν., επειδή ήταν αυτόπτης...

Πρόεδρος: Ήταν στο κατάστημα Wind στην Κάνιγγος;

Παπαπαντολέων: Έχω την εντύπωση ότι ζει αλλού.

Πρόεδρος: Θα ψάξουμε. Άρα θα έχουμε δυο μάρτυρες από εσάς.

Γλύκας: Εμείς Π.Κ., Γ.Ν., Τ.Δ.

Πρόεδρος: Άρα 5 μάρτυρες και να προετοιμάσουμε έγγραφα και βίντεο, διακόπτουμε λοιπόν.

Γραμματέας: Για τις 13/3 αίθουσα Δ100B.

Η έδρα διέκοψε στις 14:18 για την επόμενη δικάσιμο, 13 Μαρτίου, στην αίθουσα Δ100B στον 4ο όροφο του Εφετείου Αθηνών.